

Diari Oficial

del

Consell General

Núm. 9/2017 - 34 pàgines

Sessió ordinària del dia 20 d'abril del 2017

El dia 20 d'abril del 2017, dijous, es reuneix a la Casa de la Vall, (nou hemicle), el M. I. Consell General, en sessió ordinària convocada d'acord amb allò que estableix el Reglament de l'Assemblea i amb l'ordre del dia que figura en el Butlletí del Consell General núm. 31/2017, que és el següent:

1- Examen i votació de la presa en consideració de la Proposició de Llei qualificada de llibertat sindical.

2- Examen i votació del Projecte de Llei de modificació de la Llei 3/2007, del 22 de març, del Cos Penitenciari.

3- Examen i votació del Projecte de Llei del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments.

4- Examen i votació del Projecte de Llei de modificació de la Llei 43/2014, del 18 de desembre, del saig, i de la Llei 45/2014, del 18 de desembre, de modificació del Codi de l'Administració, del 29 de març de 1989.

5- Examen i votació de la Proposta d'aprovació de la ratificació del Conveni entre el Govern del Principat d'Andorra i el Govern dels Emirats Àrabs Units per evitar la doble imposició i prevenir l'evasió fiscal en matèria d'impostos sobre la renda.

6- Examen i votació de la Proposta d'aprovació de la ratificació de l'Acord entre el Principat d'Andorra i els Emirats Àrabs Units per a la promoció i la protecció recíproca de les inversions.

Un cop oberta la sessió, sota la presidència dels M. I. Srs. Vicenç Mateu Zamora i Mònica Bonell Tuset, Síndic General i Subsíndica General, respectivament, s'ha procedit a comprovar la presència dels membres, que ha quedat registrada d'acord amb la relació següent:

M. I. Sr. Miquel Aleix Areny
M. I. Sr. Gerard Alís Eroles
M. I. Sr. Marc Ballestà Alias
M. I. Sr. Josep Anton Bardina Pau
M. I. Sr. Ladislau Baró Solà
M. I. Sra. Mònica Bonell Tuset
M. I. Sra. Sílvia Eloïsa Bonet Perot
M. I. Sr. Joan Carles Camp Areny
M. I. Sr. Ferran Costa Marimon
M. I. Sr. Carles Enseñat Reig
M. I. Sr. Antoni Fillet Adellach
M. I. Sr. Jordi Gallardo Fernández
M. I. Sra. Sofia Garrallà Tomàs
M. I. Sra. Rosa Gili Casals
M. I. Sr. Carles Jordana Madero
M. I. Sr. Pere López Agràs
M. I. Sr. Josep Majoral Obiols
M. I. Sra. Maria Martisella González
M. I. Sr. Vicenç Mateu Zamora
M. I. Sr. Antoni Missé Montserrat
M. I. Sra. Carine Montaner Raynaud
M. I. Sr. Carles Naudi d'Areny-Plandolit Balsells
M. I. Sr. Víctor Naudi Zamora
M. I. Sra. Meritxell Palmitjavila Naudí
M. I. Sr. Josep Pintat Forné
M. I. Sra. Patrícia Riberaygua Marme
M. I. Sr. Justo Ruiz González

S'ha excusat l'absència de la M. I. Sra. Judith Pallarés Cortés.

També hi és present el M. I. Sr. Antoni Martí Petit, Cap de Govern, acompanyat dels M. I. Srs. Jordi Cinca Mateos, Ministre de Finances; Gilbert Saboya Sunyé, Ministre d'Afers Exteriors; Xavier Espot Zamora, Ministre d'Afers Socials, Justícia i Interior; Francesc Camp Torres, Ministre de Turisme i Comerç; Jordi Torres Falcó, Ministre d'Ordenament Territorial; Sílvia Calvó Armengol, Ministra de Medi Ambient, Agricultura i Sostenibilitat; Èric Jover Comas, Ministre d'Educació i Ensenyament Superior; Olga Gelabert Fàbrega, Ministra de Cultura, Joventut i Esports, Carles Álvarez Marfany, ministre de Salut i Eva Descarrega García, ministra de Funció Pública i Reforma Administrativa.

Assisteix també a la sessió el Sr. Josep Hinojosa Besolí, secretari general del Consell General.

(La M. I. Sra. Maria Martisella González, secretària de la Sindicatura, llegeix l'ordre del dia)

(Són les 15.32h)

El Sr. síndic general:

Passem doncs al primer punt de l'ordre del dia.

1- Examen i votació de la presa en consideració de la Proposició de llei qualificada de llibertat sindical.

La proposició de llei fou publicada en el Butlletí número 17/2017 del 13 de març. El criteri del Govern ha estat publicat en el Butlletí número 25/2017 del 5 d'abril. Intervé pel Govern per llegir el criteri el ministre, Sr. Xavier Espot.

El Sr. Xavier Espot:

Gràcies Sr. síndic.

El Govern comparteix amb els impulsors de la Proposició de llei la necessitat de revisar la legislació sindical actualment vigent, tant per desenvolupar de forma completa el contingut de l'article 18 de la Constitució com per corregir aquelles disfuncions i mancances presents a la Llei 33/2008, del 18 de desembre, qualificada de llibertat sindical.

La Llei 33/2008 no ha produït els efectes que serien desitjables, ja que el mercat laboral andorrà continua patint d'una manca d'interlocutors socials. Les causes són diverses i, -ben segur-, no totes elles són atribuïbles a la Llei esmentada; però també resulta plausible que una major flexibilització dels criteris de representativitat sindical i afiliació que existeixen actualment pugui contribuir a pal·liar aquesta mancança.

Ara bé, tot i compartir la motivació primària dels impulsors de la Proposició de llei, el Govern entén, -i així ho ha expressat en diverses ocasions-, que el mercat laboral andorrà precisa d'una reforma global que entre d'altres qüestions incentivi la interlocució social i els mecanismes de negociació col·lectiva.

És en aquest sentit que es considera que el text presentat aborda només d'una forma parcial la qüestió que ens ocupa. En primer lloc, perquè per tal de complir amb les previsions de l'article 18 de la Constitució, la llei hauria de regular, no només l'acció sindical, sinó també l'acció patronal. I en segon lloc perquè, per tal d'incentivar i donar garanties a la negociació col·lectiva, cal desenvolupar també la regulació de les mesures de conflicte col·lectiu i procedir a una revisió amb profunditat del Codi de relacions laborals.

A criteri del Govern es fa imprescindible abordar aquesta reforma des d'una perspectiva global i sistemàtica. Bona prova d'aquesta necessitat és el fet que en diversos articles de la Proposició de llei es fa referència a mesures de conflicte col·lectiu sense regular aquestes mesures; i sense que aquestes mesures estiguin regulades en cap altre cos legal. Evidentment, la mesura de conflicte col·lectiu per excel·lència, el dret de vaga, no precisa d'un desenvolupament legal per al seu exercici efectiu; però sembla incoherent regular l'acció sindical en referència a aquest dret i a d'altres eventuais mesures de conflicte col·lectiu sense el seu desenvolupament legal.

Quant a les dues grans novetats que introdueix la Proposició de llei presentada i que són la flexibilització dels criteris de representativitat sindical i el finançament públic dels sindicats, el Govern en comparteix l'objectiu, que no és altre que incentivar l'organització sindical dels treballadors, però no la concreció de les mesures.

En efecte, l'Executiu creu convenient flexibilitzar els criteris de representativitat sindical de la legislació actual. Tot i així, la nova fórmula prevista a la Proposició de llei, que només té en compte el percentatge de delegats de personal i que elimina qualsevol referència al percentatge d'empreses en què s'hagin celebrat eleccions, és d'una laxitud que podria tenir efectes adversos. En aplicació de les disposicions de la Proposició de llei, fins i tot es podria arribar a atorgar la condició de sindicat més representatiu a una organització que només tingués presència en una sola empresa del país.

També en l'àmbit de la representativitat, malgrat no oposar-se a la creació de les seccions sindicals, el Govern jutja inadequades les atribucions que la Proposició de llei els atorga, amb independència dels

resultats de les eleccions de delegats de personal que s'hagin celebrat al si de l'empresa. En aquest sentit, no sembla equitatiu atribuir drets i competències a les seccions sindicals que són, -en molts casos-, gairebé equiparables als que tenen atribuïts els delegats de personal democràticament escollits pels treballadors.

D'altra banda, pel que fa al finançament públic dels sindicats, el Govern no comparteix la necessitat de canviar el règim actualment establert. Segons la legislació vigent, els sindicats més representatius tenen dret a accedir a subvencions públiques per finançar les seves activitats, sempre i quant aquesta subvenció no superi el 50% dels ingressos per quotes dels seus afiliats. Una fórmula que sembla oportuna per mantenir l'equilibri entre les aportacions públiques i privades; i que la Proposició de Llei presentada pretén fer desaparèixer, establint subvencions per a les organitzacions sindicals amb independència dels recursos recaptats per la via de les quotes d'afiliació.

A criteri del Govern, aquest canvi suposaria fer dependre el finançament dels sindicats dels pressupostos públics en una proporció desmesuradament elevada; fins i tot exclusiva, en funció dels supòsits. A més, l'absència de subvenció pública per a l'activitat sindical no sembla estar causada pels mecanismes de finançament previstos a la Llei vigent, sinó pels criteris excessivament elevats que han de superar les organitzacions sindicals per tal d'accedir a la condició de sindicat més representatiu.

Més enllà de les divergències pel que fa a aquestes dues qüestions cabdals, el Govern, -en procedir a fer una anàlisi detallada del text-, ha detectat diverses qüestions puntuals que també han de ser objecte d'aquest criteri.

El text presentat elimina el requisit de dos anys de residència legal per als estrangers per poder constituir una organització sindical, canvi que el Govern comparteix plenament, ja que el requisit fins ara vigent podria suscitar dubtes sobre la seva adequació als preceptes constitucionals. En canvi, no sembla coherent la supressió de la prohibició dels menors d'edat a accedir a càrrecs electes sindicals, ja que això suposa introduir un règim distint en aquesta matèria del de la Llei d'associacions; un règim que a criteri del Govern és del tot adequat.

Quant a l'afiliació sindical dels membres dels cossos especials, el text es remet a les lleis específiques únicament per als cossos de Policia, Penitenciari i de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments, obviant referir-se a altres cossos especials de l'Administració pública que tenen reconegut aquest

estatus a la legislació vigent o que el podrien tenir reconegut en el futur.

També en aquest mateix apartat, se suprimeix la prohibició d'afiliació sindical per als batlles, magistrats i fiscals; una mesura que el Govern comparteix però que entén que ha d'anar acompanyada d'una previsió que circumscriu l'afiliació dels membres de les carreres judicial i fiscal a organitzacions sindicals pròpies, ja que la seva participació en sindicats d'àmbit general entraria en contradicció flagrant amb la seva obligació d'imparcialitat.

Pel que fa a la tutela de la llibertat sindical, el Govern comparteix la voluntat dels impulsors de la Proposició de Llei de re formular alguns apartats, així com la necessitat d'incloure'n de nous, com la consideració dels actes d'ingerència com a lesió a la llibertat sindical.

En aquest sentit, l'Executiu també comparteix la major precisió de les garanties i la tutela judicial de la llibertat sindical, per bé que creu que caldria re formular la remissió de les actuacions al Ministeri Fiscal, ja que el seu caràcter obligatori incideix de manera impròpia en la legislació processal i atempta contra la potestat dels batlles i magistrats per discernir sobre el caràcter penal d'uns determinats fets.

Tot i que aquest criteri, -com a conseqüència de tot l'exposat fins ara-, no pot ser favorable a la Proposició de Llei, el Govern reitera la seva convicció que les mesures de conflicte col·lectiu precisen d'un desenvolupament legal i que l'actual regulació de la llibertat sindical ha de ser re formulada, tenint en compte l'experiència dels gairebé nou anys d'aplicació de la Llei vigent.

En aquest sentit, el Govern es reafirma que aquesta revisió s'ha de dur a terme en el marc d'una acció legislativa global que contempli també la reforma del Codi de relacions laborals i la regulació de l'acció patronal, per donar ple compliment al mandat constitucional.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Intervé ara per presentar la proposició de Llei, en representació dels tres consellers socialdemòcrates, del Grup Parlamentari Mixt, La Sra. Rosa Gili Casals. Teniu la paraula.

La Sra. Rosa Gili:

Gràcies Sr. síndic.

Els tres consellers socialdemòcrates presentem avui en aquesta sala una Proposició de Llei qualificada de llibertat sindical i posteriorment en debatrem la seva presa en consideració a tràmit parlamentari.

Tot i que el verb “debatrem” serà avui una paraula simbòlica ja que ahir en roda de premsa els consellers demòcrates ja ens van resumir en poca estona el resultat de tot el que podrem fer o dir avui aquí.

Així, la proposició de Llei que analitzarem avui busca desenvolupar més àmpliament l'article 18 de la nostra Constitució a fi de permetre un millor desenvolupament del dret sindical que el que hem tingut fins ara; tenint en compte la Declaració Universal dels Drets Humans i basant-nos en principis establerts per l'Organització Internacional del Treball (OIT).

La proposició de Llei recull els drets de fundació i d'afiliació dels sindicats en un primer capítol, en el segon descriu les funcions, la personalitat, l'organització i el funcionament d'aquests organismes, el contingut i requisits que han de preveure els estatuts d'un sindicat i la responsabilitat dels actes d'aquests.

El tercer capítol determina la representativitat sindical i la seva acció tant a nivell supraempresarial com dins de l'empresa, els drets dels representants sindicals, com són el dret a l'excedència de l'empresa i el dret a tenir els permisos necessaris per al desplegament de les funcions sindicals pròpies del càrrec.

El capítol quart està dedicat en la seva totalitat al finançament públic de les organitzacions sindicals que considerem essencial per un bon funcionament dels sindicats com a interlocutors vàlids dels treballadors ja que els hi permet tenir els mitjans adequats per funcionar.

Per acabar, el darrer capítol es refereix a la prohibició de discriminació sindical i de prohibició de qualsevol acte d'ingerència per part dels empresaris o de les seves associacions i també recull les garanties laborals pels representants sindicals així com el seu dret a tutela judicial.

Per concloure, aquesta proposició de Llei busca permetre un desenvolupament normal i democràtic del dret sindical com existeix als països veïns i en benefici de tota la societat andorrana.

Ho dèiem en la presentació en premsa de la nostra proposició de Llei, uns treballadors que presten els seus serveis en bones condicions, respectats i considerats, beneficien l'empresari i en un país, essencialment de serveis com el nostre, contribueixen a donar una bona imatge d'Andorra, indispensable en el món turístic i comercial.

De fet, el Govern Demòcrata, en paraules del Sr. Toni Martí, agafava el compromís ara fa 4 anys, el 2 d'abril del 2013, davant del Sr. Ban-ki-Moon, secretari general de l'ONU, i el compromís era de regular en una llei el dret sindical a fi de poder ratificar el Pacte sobre Drets Econòmics, Socials i Culturals de les Nacions Unides.

Actualment, Andorra té ratificat el Pacte Internacional de Drets Civils i Polítics de l'ONU, però tot i ser membre d'aquest organisme des de fa més de dues dècades, encara no s'ha adherit al Pacte de drets socials.

Si d'una cosa m'alegro, és que aquesta proposició de llei, que avui vostès, consellers de DA, tiraran a la bassa, haurà tingut el mèrit d'haver activat (una mica perquè després ja veurem quan ho entraran a tràmit parlamentari), haurà tingut el mèrit de què DA, 6 anys després d'haver entrat en el poder, 4 anys després d'haver-se compromès amb el secretari general de l'ONU, hagi finalment badat boca sobre el dret sindical.

Ja que en el moment d'entrar aquesta llei a tràmit parlamentari, DA s'havia oblidat curiosament d'aquest compromís internacional.

Ja sé que vostès m'ho negaran, ja ens coneixem, però certament llegint el criteri del seu Govern es veu clarament, al 99,9%, que vostès han hagut de córrer per poder presentar un text que permetés invalidar fil per randa la nostra proposició de llei.

Es veu clarament que els arguments que posen per rebutjar-la són els d'al·legar totes les “mancances” (segons vostès) de la nostra proposició de llei i que el grup parlamentari de DA, evidentment sí que, ha contemplat en les seves propostes.

I amb això sempre hem reconegut que la nostra llei podia ser millorada, de fet com tots els projectes i proposicions de llei que es presenten en aquesta sala, i que estàvem disposats a treballar-hi, tanmateix sembla que no podrà ser.

Aquests temes és una evidència que els hi han sigut tant indigestos que els hi ha calgut sis anys i una mica d'ajuda per moure fitxa. Almenys, haurà servit per això la nostra proposició de llei, per provocar el moviment de les fitxes enrocades de la majoria!

Mirin, en un inici pensava que podia entendre la seva reforma basada en les tres proposicions de llei, però finalment estic segura que el Grup Demòcrata s'equivoca i molt. Si tal com van anunciar ahir, sense tant sols escoltar els nostres arguments i per tant, prèviament a tot debat, rebutgen avui la nostra Proposició de llei de llibertat sindical.

S'equivoquen si realment volen tenir en compte, tal com diuen, les veus de totes les parts en les seves proposicions de llei.

Vull pensar que alguns membres de DA realment estan convençuts que estan donant l'ocasió a tothom de defensar les seves postures, però ara i avui m'agradaria que en fessin la reflexió.

Per realment poder escoltar totes les veus, cal que aquestes tinguin mitjans. Calen interlocutors vàlids i amb els recursos suficients per valorar el que se'ls hi proposa: les seves conseqüències i les seves implicacions.

La part patronal, com és normal, defensa el seu posicionament, està organitzada i té recursos per assessorar-se i reflexionar sobre els seus interessos. Fins aquí tot normal.

De fet, citaré un cas concret, que és el de la Cambra de Comerç, Indústria i Serveis d'Andorra, regulada en una Llei del 93, i que certament, aquesta entitat té moltes funcions assignades però una d'elles, que és la que surt en l'article 3, a l'apartat primer, punt e, és la de proposar al Govern, a través de la tutela, aquelles reformes o mesures que estimi escaients per al desenvolupament del comerç, la Indústria i els serveis del país.

Els electors de la Cambra són els empresaris amb activitats comercials, industrials, de serveis o artesanals i aquesta entitat, amb única representació patronal, ha rebut aquest 2016, un finançament públic i obligatori de 468.000 euros que representa el 9,6% de la recaptació de la Taxa del Registre de Titulars d'Activitats Econòmiques; més els pagaments de les quotes i aportacions dels seus afiliats.

En contrapartida, de l'altra part, tenim la part feble de la relació laboral, que ningú posarà en dubte que és l'assalariat.

I no és part feble només aquí a Andorra, que també i molt, ho és a tot arreu i per això, les democràcies avançades els hi garanteixen uns drets mínims per fer sentir la seva veu. I ho deia abans, és benefici de tots, és important sentir els arguments de tots per poder-se forjar una opinió reflexionada, sigui la quina sigui.

Ja hi vindrem, segur, però dels posicionaments d'alguns mandataris i representants de la majoria es cospa una por visceral a donar drets als treballadors, un posicionament únicament basat en la visió empresarial i per tant, completament mancat de la visió dual necessària per tenir una societat equilibrada.

El seu plantejament no és bo senyors de DA. Vostès presenten tres lleis, les envien als col·lectius, cosa

bona sens dubte i que queda molt bé sobre el paper, però després cal veure quins mitjans tenen cada un d'aquests interlocutors per analitzar les conseqüències bones o dolentes de les seves proposicions.

Per completar la meua reflexió els hi voldria fer unes quantes preguntes: quins sindicats i representants sindicals tenim que representin el sector de l'hoteleria? El sector del comerç? El sector dels treballadors de les pistes d'esquí? El sector dels assalariats del món bancari? El sector de les empreses de neteja? I podria continuar una bona estona.

Així doncs, la pregunta és: qui eleva la veu dels treballadors?

Des d'aquí, ara i avui, vull felicitar els pocs representants sindicals que tenim al país, que provenen tots del sector de la Funció Pública ja que són els únics que ho poden fer. Els felicito per la tasca que fan en intentar representar tots els treballadors d'Andorra, siguin de la branca que siguin, i més quan aquests ho fan sense recursos i donant el seu temps personal.

Senyors de DA, vostès s'equivoquen avui rebutjant la nostra llei ja que aquesta és essencial per bastir la base per tenir uns bons interlocutors de la part treballadora.

En cap cas voldria creure en una estratègia diabòlica que voldria fer pensar en un acostament als treballadors i que en realitat pretengués fer passar amb vaselina una reforma que pot perjudicar fortament els assalariats d'Andorra. Sabent a més, que molts d'ells no només no tenen ni dret a vot i que tampoc disposen de les garanties de protecció sindical recollides en totes les democràcies dignes d'aquest món.

De fet, el mateix Govern reconeix en el seu criteri les disfuncions de la Llei 33/2008 -i cito literalment: "*La Llei 33/2008 no ha produït els efectes que serien desitjables, ja que el mercat laboral continua patint d'una manca d'interlocutors socials*", i això, hem sentit al Sr. ministre ara fa un moment.

Ho reconeixen i malgrat això vostès s'atreveixen a proposar mesures transcendents per als treballadors del nostre país amb una reforma preocupant del Codi de relacions laborals, amb una llei d'acció sindical i de mesures de conflicte col·lectiu mirada únicament des del prisma dels empresaris.

La nostra Proposició de llei estableix subvencions per les organitzacions sindicals. Perquè és una evidència que han de disposar de recursos per a estudis i assessoraments per a la formalització de convenis col·lectius i per analitzar propostes de modificació de la legislació, per formalitzar reclamacions i conflictes

col·lectius, també per poder defensar jurídicament treballadors amb problemes laborals i també per participar en reunions internacionals de sindicats. Perquè uns interlocutors sense recursos econòmics i humans poc interlocutors poden ser.

Vostès no ho comparteixen senyors de Govern, i així ho diu el seu criteri del seu Govern.

Però ara, si em permeten, una altra pregunta: podem imaginar un moment un Govern, un grup parlamentari o una Sindicatura sense recursos per demanar informes jurídics! No, veritat?

La pregunta següent és: amb quins mitjans econòmics i humans podran els assalariats del nostre país analitzar ara les tres lleis que vostès els hi ha portat a consulta. Segur que s'ho miraran i hi trobaran coses a dir però és una evidència que no tots els interlocutors marxen del mateix lloc en començar la cursa i això per nosaltres no és normal.

Sí, hi ha hagut casos en què el Govern ha pagat algun assessorament en consultes sobre la funció pública però quina independència hi ha si és el Govern que paga i a més sabent que no hi té cap obligació, i la pregunta és: i qui pagarà pel sector privat?

Argumenten vostès el seu rebuig a la nostra Llei en temes més que esmenables, si convé, i aquí em refereixo a varis dels punts que ens ha llegit el Sr. ministre, la flexibilitat dels criteris de representativitat sindical que aporta la nostra Proposició de llei, també ho pot ser la necessitat de regular l'acció patronal que tampoc hi veiem una demanda més que urgent per la part empresarial i més encara la prohibició dels menors d'edat d'accedir a càrrecs electes sindicals. Això era esmenable, senyors de DA.

Per tot l'exposat, amb l'objectiu de defensar l'interès general i la necessitat absoluta de potenciar la veu dels treballadors al nostre país, i més quan estem parlant de plantejar un canvi important en les lleis laborals, demanem avui el suport a la nostra Proposició de llei qualificada de dret sindical.

Gràcies Sr. síndic

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

És ara el torn del Grup Parlamentari Mixt. Té la paraula la consellera, Sra. Sílvia Eloïsa Bonet. Teniu tres minuts.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Gràcies Sr. síndic.

Comparteixo la necessitat que cal desenvolupar, no només una reforma de la Llei qualificada de llibertat sindical a Andorra, sinó que cal una adaptació de tot el Codi de relacions laborals i tot el desenvolupament legislatiu que la pròpia Constitució proclama.

Aquest va ser el comprimís del cap de Govern al Secretari General de Nacions Unides l'abril del 2013, i ara per la premsa hem pogut tenir certa informació de cap on es vol anar.

Això ja ens tocarà discutir-ho quan calgui.

Com ja he dit comparteixo el fons, però penso que en aquesta modificació es deixen fora aspectes com la regulació de les mesures de conflicte col·lectiu fonamentals per afrontar els drets laborals dels treballadors.

Tampoc regula de forma completa el finançament, tot i que sí que inclou que existeixi un finançament per part de l'estat dels sindicats, -aspecte que comparteixo-, però deixa a l'aire la regulació de les quotes dels afiliats que alhora caldria que estiguessin sota control del Tribunal de Comptes i que hauria de deixar clar que forma part del seu finançament.

Penso que tampoc queda massa clar aspectes relacionats amb els treballadors temporers, com alhora, certes repeticions d'aspectes a determinats articles.

En definitiva, aspectes que considero que amb el treball via esmenes són solucionables. Per aquesta cosa... per aquests motius, perdó, votaré a favor de la presa en consideració.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

També pel Grup Mixt, per SDP, Sr. Víctor Naudi teniu la paraula. Teniu també tres minuts.

El Sr. Víctor Naudi:

Molt bé. Gràcies Sr. síndic.

La Proposició de llei que avui és objecte de debat per la seva presa en consideració, al meu entendre i com a conseller general d'SDP, té el mèrit d'impulsar una millora de la legislació vigent i completar els supòsits de l'article 18 de la Constitució en l'àmbit de la creació dels sindicats.

Tot i que comparteixo la necessitat imperiosa de legislar en aquests àmbits per tal que el nostre país disposi d'unes regulacions adients en aquesta matèria, adaptades a la realitat econòmica i social d'avui dia, una vegada analitzada la Proposició de llei presentada pel Partit Socialdemòcrata i ara

escoltada, doncs, la intervenció de la Sra. Gili, he de convenir que dista bastant del que entenc que hauria de definir el text presentat.

La Proposició de Llei és exclusiva ja que limita la llibertat sindical únicament als treballadors i s'oblida dels empresaris i dels treballadors autònoms.

El pes dels sindicats més representatius pot incórrer en certes distorsions generant reparticions poc democràtiques.

Un dels elements de major pes i d'importància cabdal com són la regulació dels conflictes col·lectius pràcticament no s'aborda, o molt poc.

La dependència financera del Govern de torn és excessiva trencant el principi d'independència.

Jo crec que s'ha deixat passar l'ocasió de presentar un text legislatiu amb un abast molt més ampli, que contempli aquelles mancances que avui dia pateixen el conjunt dels treballadors però també els empresaris especialment pel que respecta la via de la intermediació i resolució de conflictes, element clau per al conjunt dels sectors i el funcionament òptim de les empreses pel que respecta el seu propi marc de les relacions laborals.

Si finalment la Proposició de Llei es pren en consideració, al meu entendre necessitarà una revisió en profunditat mitjançant les esmenes que puguem presentar als diferents grups parlamentaris.

Malgrat l'exposició que he fet, entenc que aquesta Llei té el mèrit de moure aquesta qüestió, de promoure-la i d'avançar en aquesta matèria, malgrat doncs, que per altra banda hem vist que el Govern, el Grup Parlamentari Demòcrata també ha presentat les seves lleis, jo crec que en aquest sentit és un avenç. Per això doncs, el meu vot serà favorable a la Proposició de llei presentada.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Grup Parlamentari Liberal, té la paraula el Sr. Ferran Costa.

El Sr. Ferran Costa:

Gràcies Sr. síndic.

Som aquí per exposar el criteri del nostre grup parlamentari sobre la Proposició de Llei qualificada de llibertat sindical.

Després del discurs i de la intervenció de la Sra. Gili en els quals hem pogut copsar amb molts més detalls la motivació per la qual proposen aquesta Llei qualificada molt més enllà de la motivació exposada

en el mateix text proposat, hem de dir que l'exercici que vostès presenten és necessari, és del tot necessari per molts dels motius que vostè mateixa ha pogut explicar i, per tant, és lloable... és lloable que portem aquesta iniciativa aquí a la Cambra Parlamentària i que posem fil a l'agulla per resoldre aquestes mancances que vostè mateixa ha pogut explicar. De fet, ho explicava en l'exposició de motius aquestes dificultats operatives en què es troben les dos organitzacions sindicals al nostre país i que val posar-hi solucions.

No obstant això, nosaltres hem de dir que la Llei presentada al 2008 sobre la Llei qualificada de llibertat sindical encara tindria marge de maniobra. Vostès mencionaven en la seva exposició de motius l'article 18 de la Constitució on es reconeix el dret de creació i funcionament d'organitzacions empresarials, professionals i sindicals, i a nosaltres ens agradaria anar un pèl més enllà i també parlar de l'article 19 de la Constitució on parla de què els treballadors i els empresaris tenen dret a la defensa dels seus interessos econòmics i socials i la llei regularà les condicions d'aquest dret per garantir el funcionament dels serveis essencials de la comunitat.

D'ençà l'any 2008 es va fer tot un paquet legislatiu que tractava sobre això i resolíem o s'avançava si més no amb un desenvolupament més adequat de les relacions laborals des de la perspectiva social -això es va fer en el seu dia amb el Codi de relacions laborals, també amb la Llei qualificada de llibertat sindical i també la Llei de seguretat i salut en el treball. Pensem que es va actuar sobre aquesta perspectiva social però queden pendent de desplegar -i això és una evidència- el corpus legislatiu que garanteixi part i els interessos econòmics dels treballadors i d'empresaris, de les organitzacions sindicals i de les patronals. I, en aquesta línia doncs coincidim amb el criteri del Govern en el qual pensem que seria molt més desitjable fer un exercici de més llarg abast, un exercici omnímode on tractéssim a tots els interlocutors per poder resoldre els problemes per incentivar la interlocució social i desplegar i activar els mecanismes de negociació col·lectiva.

Pensem que si ho fem així, si fem aquest exercici de més llarg abast totes les parts n'estaran satisfetes i arribarem justament a aconseguir allò que vostès amb la seva proposta, ja els hi dic ben legítima per altra banda, no ho aconseguiríem perquè ens quedaríem a meitat del camí. El que cal és, per tant, garantir per llei tots aquests drets econòmics que es veuen també reflectits a l'article 19 de la nostra Constitució.

Per tant, cal legislar l'acció sindical i la patronal i cal proporcionar les garanties per la negociació

col·lectiva regulant també les mesures de conflicte col·lectiu.

Nosaltres apostem per un plantejament d'abast més global en la línia del que plantejava el Sr. ministre, nosaltres pensem que això es pot aconseguir amb una revisió de la Llei qualificada de les relacions laborals que, per cert Sr. Bardina vostè capitaneja, doncs ens sembla molt bé que vulgui buscar el màxim de consens amb tots els sectors econòmics i socials, també ens hagués agradat que nosaltres que gairebé representem a un terç dels ciutadans del país ens hagués fet cabuda, de tota manera estenem la mà, estem més que disposats i estem a la seva disposició per poder també fer les nostres aportacions no només revisant aquesta Llei qualificada de relacions laborals sinó també una Llei d'acció sindical i patronal que també regula les mesures de conflicte col·lectiu, és a dir, el conflicte col·lectiu pròpiament dit, el dret de vaga i el dret de tancament de la patronal.

En aquest sentit doncs, el nostre criteri no pot ser favorable a l'acceptació de la Proposició de Llei qualificada de llibertat sindical proposada pels companys socialdemòcrates.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

És el torn del Grup Demòcrata. Té la paraula la consellera, Sra. Meritxell Palmitjavila.

La Sra. Meritxell Palmitjavila:

Gràcies Sr. síndic.

Ens trobem en aquesta Sala per prendre en consideració la Proposició de Llei qualificada de llibertat sindical presentada pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata i admesa a tràmit el 13 de març del 2017.

Des del Grup Parlamentari Demòcrata compartim amb vostès, i cito *"La necessitat d'una llei que reguli el dret de llibertat sindical sense restringir-ne el contingut constitucionalment reconegut"*. Entenem que la Llei qualificada de llibertat sindical del 18 de desembre del 2008, compleix amb aquest objectiu, que dóna compliment, en part, a l'article 18 de la Constitució. Som conscients també que aquesta Llei no ha aconseguit el grau d'assoliment desitjat en la constitució d'organitzacions sindicals amb presència i representativitat a les empreses, tal com deia la Sra. Gili. Cal doncs, cobrir aquesta mancança amb una modificació del marc legislatiu que fomenti l'exercici de l'acció sindical a les empreses, amb la voluntat de desenvolupar la democràcia en les relacions laborals,

de propiciar l'entesa entre assalariats i empresaris i potenciar l'acció institucional de les organitzacions sindicals i patronals en benefici de l'ocupació i de la creació de riquesa.

El Grup Parlamentari Demòcrata creu que aquesta Proposició de Llei presentada pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata és restringida, ja que només pretén desenvolupar l'acció sindical al marge de l'acció patronal que ve a completar l'article 18 de la Constitució i a desenvolupar-ne l'article 19 -i cito: *"Els treballadors i els empresaris tenen dret a la defensa dels seus interessos econòmics i socials. La Llei regularà les condicions d'exercici d'aquest dret per garantir el funcionament dels serveis essencials de la comunitat."*

Amb l'objectiu doncs de desenvolupar per primera vegada el contingut de l'article 19 de la Constitució, el Grup Parlamentari Demòcrata, compartint el criteri de Govern, creu oportú abordar el debat laboral sobre una perspectiva més global i àmplia. Per això ha elaborat tres proposicions de llei; la Proposició de llei qualificada de relacions laborals, la Proposició de llei qualificada de mesures de conflicte col·lectiu i la Proposició de llei qualificada d'acció sindical i patronal, avui en dia esborranys de treball en mans dels col·lectius implicats, a fi i efecte de poder recollir-ne les seves esmenes i consideracions i que un cop tancat aquests procediments de treball s'entraran a tràmit per a la seva presa en consideració. I Sra. Gili, no pateixi perquè aquells sectors pels quals patia que no estaven sindicats, ja s'han molestat i han pres ells la iniciativa per posar-se en contacte amb nosaltres i fer arribar també la seva veu.

La Proposició de la llei qualificada d'acció sindical i patronal, que estem treballant, té per objectiu fomentar la participació de les organitzacions sindicals i patronals en el diàleg social. Recull amb més claredat el contingut i les competències de les dues organitzacions sindical i patronal, i de ben segur que amb l'organització sindical coincidim amb el desplegament d'alguns articles de la Proposició de llei que hem de prendre en consideració avui, però la nostra proposició de llei afegeix també un grau de modernitat amb la participació d'aquestes organitzacions amb representació institucional a l'òrgan consultiu del Consell Nacional del Treball.

Per aquestes consideracions, i sense entrar a valorar en detall el contingut de la Proposició de llei presentada pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, no prendrem en consideració la Proposició de llei qualificada de llibertat sindical. Ara bé, convidem els companys del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, igual que al Grup Liberal... que al Grup Parlamentari Liberal, a participar... i així com a la resta de grups, a

participar també en l'enriquiment del nostre text durant el debat en tràmit parlamentari.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Demanaria al Govern si desitja intervenir...

Des de la tribuna, si us plau.

El Sr. Xavier Espot:

Gràcies Sr. síndic.

Intentaré ser breu, simplement a efectes de poder respondre a aquells arguments que ha introduït la consellera Gili i que crec que han de ser objecte d'una resposta.

En primer lloc, la Sra. Rosa Gili ha fet referència, i crec que val la pena puntualitzar-ho, ha fet referència doncs al compromís que va assumir el cap de Govern en l'ocasió de la visita del Sr. Ban Ki-moon la darrera legislatura i de fet doncs, fins i tot fan constar aquest compromís en l'exposició de motius de la Proposició de llei que avui analitzem. Si no recordo malament, i no em vull equivocar, el compromís que va assumir el cap de Govern aquell dia va ser el de regular el dret de vaga i no el de regular la matèria sindical, bàsicament perquè la matèria sindical està abastament regulada des de l'any 2008 sense perjudici, òbviament que requereixi una actualització tal i com hem convingut.

I de fet, aquest compromís el vam honorar perquè si recorda i vostè hi era, a les acaballes de l'anterior legislatura, vam entrar un projecte de llei de regulació de les mesures de conflicte col·lectiu que finalment no es va poder acabar de tramitar perquè es van convocar eleccions i que ara, doncs, amb les modificacions que corresponguin, reprendrà el Grup Parlamentari Demòcrata i entrarà a tràmit parlamentari.

Dit això, vostè també ha dit que aquesta Proposició de llei era una llei inspirada en els països veïns -de fet ho ha reconegut- i que, a més a més, l'havien promogut en benefici de tota la societat andorrana.

Des de la perspectiva del Govern, no només creiem que és una Proposició de llei que no protegeix a tota la societat, sinó que ni tant sols millora els drets dels treballadors, i ho he intentat explicar abans. De fet, creiem que l'únic que busca és protegir el corporativisme sindical. En tenim un exemple molt clar. M'hi he referit en llegir el criteri, però crec que val la pena repetir-ho, perquè amb aquesta llei a la mà es podria arribar a la situació següent, de fet. Una empresa que celebrés eleccions a delegats de

personal i un dels tres delegats escollits estigués afiliat a un sindicat, si cap altra empresa no triés delegats de personal, aquell sindicat que només té un delegat de personal a tot Andorra, ja seria considerat un sindicat més representatiu i tindria dret a subvenció pública. Una subvenció pública, a més a més, que no té cap relació amb el que paguen els seus afiliats en concepte de quotes, de fet hi ha 35.000 euros com a punt de partida sigui quin sigui el nombre d'afiliats d'aquest sindicat, i amb alguns conceptes que, com a mínim, són discutibles com ara 7.500 euros anuals per participar en reunions internacionals.

Des de la perspectiva del Govern, per tant, amb aquesta llei no incentivem l'afiliació sindical, ni tampoc la representativitat sindical. El que fem amb aquesta llei o el que podríem arribar a fer, és donar la condició de sindicats més representatius, a sindicats que representessin una part ínfima dels treballadors d'aquest país. I a més a més, aquest sindicat gens representatiu li donaríem finançament públic i li permetríem crear seccions sindicals a les empreses amb gairebé els mateixos drets que els delegats de personal escollits democràticament, no?

Des de la nostra perspectiva, per tant, aquesta Proposició de llei és una còpia mimètica, una còpia mimètica dels règims sindicals de països grans del nostre entorn i, per tant, no és una llei adaptada a la realitat d'Andorra en què el 98% de les nostres empreses són petites empreses. I on per tant, el que cal és fomentar l'acció sindical en l'àmbit empresarial i no recaure en els errors del passat.

Precisament, un dels errors de la llei del 2008 va ser voler fer una còpia mimètica de la matèria sindical pròpia de països veïns on hi ha, òbviament, un nombre de treballadors molt més important i un nombre de grans empreses molt més important. I vostès comenten un altre cop aquest error a través d'aquesta Proposició de llei.

Des de la perspectiva del Govern i crec que també parlo en aquest sentit en nom del Grup Parlamentari Demòcrata. pel que he pogut veure del contingut de la Proposició de llei qualificada d'acció sindical i patronal que volen promoure, el que creiem nosaltres és que el problema no rau en el finançament públic dels sindicats, perquè, de fet, la llei actual encara que vostè hagi volgut fer veure el contrari, la llei actual ja permet aquest finançament públic. El problema rau en la possibilitat d'assolir la condició de sindicat més representatiu i jo em consta, doncs, que en aquest sentit, el Grup Parlamentari Demòcrata ja ha introduït mesures oportunes per flexibilitzar i per fer més fàcil l'assoliment d'aquesta condició de sindicat més representatiu, però ni de bon tros a través d'aquesta

mesures extremes que vostès han introduït en la Proposició de llei i que el que fan, doncs, és abocar-nos a una situació on un sindicat més representatiu el podria conformar una persona o un sindicat, diguem, que tingués molt pocs delegats de personal escollits en les empreses del nostre país.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Pel Grup Parlamentari Mixt, pel PS, Sra. Rosa Gili.

Com vulgui, podeu intervenir des de la tribuna o des de l'escó.

La Sra. Rosa Gili:

Sí, moltes gràcies Sr. síndic.

Bé, voldria començar agraint el suport del conseller Víctor Naudi i de la Sra. Sílvia Bonet, a la Proposició de llei. Lamento el no suport dels companys liberals, però tanmateix sí que aprofitaria per dir que no em sobta la seva actitud. Ja sabem el que han defensat el Grup Liberal. Sobta o no sobta! A mi ni em sobta, però potser a algú sí, més aviat l'actitud de demòcrates en el sentit que, bé, que ja ho sabem de fa dies que sempre es venen que són d'una manera i els fets els hi acaben demostrant el que són realment.

A veure, el que volia dir també, sobre el que ens ha dit la Sra. Palmitjavila, amb qui tinc bona relació i molt respecte, però gairebé li diria, Sra. Palmitjavila, vostè s'ha llegit la nostra llei? Perquè francament m'ha sobtat el fet o la manca d'arguments més enllà dels que ens ha pogut donar el criteri de Govern. I bé, lamento de veritat que no hi hagi passat una mica més d'estona. Perquè vostè m'ha dit que ja tenen hora per rebre els sindicats. Em sembla fantàstic. Però li torno a dir així ràpidament, és a dir, quins sindicats rebran vostès, qui representen a la seva llei, a la modificació del Codi de relacions laborals, m'han arribat algunes cosetes i vostès estan canviant tota una sèrie de temes que canviaran les condicions de treball de molts treballadors, i algunes fan pensar concretament a uns sectors que francament no sabem qui els representarà.

A més a més, bé, el que li deia abans, és a dir quins recursos, quins informes jurídics poden haver demanat aquests sindicats amb els mitjans que tenen. Vull dir, francament, m'agradaria tenir l'ocasió de saber-ho, i de fet ja suposo que no tindran cap problema també aquests sindicats per parlar amb nosaltres i ja ho verificarem.

A veure, vostès, això ja és més global, el grup parlamentari i el Sr. ministre ens vesteixen dient que

això ha de ser un pack. Francament és que no ho entenem. És a dir, què tenen a veure les tres lleis. Una ens diuen regular la part patronal. Bé, molt bé, sí, no hi ha problema, no hi veiem cap problema, però francament de pressa aquí no n'hi veiem cap. Però de totes maneres els hi he dit abans, ho podien esmenar i no hi havia problema.

El tema del conflicte col·lectiu. Això sí que els hi preocupa, això els hi preocupa moltíssim, perquè és clar, sembla que aquests treballadors que són mala gent, que només pensen en fer vagues... bé, és el que traspua del que vostès diuen. És a dir, quan mires una mica de manera ràpida els canvis que vostès proposen a les lleis és sempre orientat sobretot a protegir l'empresari, és a dir, es nota massa, però bé, ja baixarem amb detall, ja tindrem ocasió si vostès al final entren la llei. Perquè aquí també, Sr. ministre, és que m'ha fet moltíssima gràcia. És a dir, a vostè li sembla que va complir l'expedient perquè la passada legislatura, a finals de legislatura va entrar una llei que es va morir. És a dir, des de llavors, vostè no ha tingut temps de tornar-ho a posar a sobre la taula. És que, francament, no ho sé, jo de veritat si a vostè li sembla bé, devem estar en freqüències realment diferents perquè em sembla al·lucinant que vostè ens digui això.

Després vostè m'ha dit, el Sr. Toni Martí, només es va comprometre a regular el dret de vaga. Miri, escolti, jo preparant aquesta intervenció m'he estat mirant regulacions internacionals, m'he estat mirant justament les disposicions que contempla l'OIT, i essencialment les seves voluntats són la llibertat sindical, d'associació, el reconeixement efectiu del dret a la negociació col·lectiva, també, però vull dir, és a dir, el dret de vaga entraria aquí a dins. Jo francament, bé, no sé si el Sr. Ban Ki-moon realment va marxar pensant que vostès només farien el dret de vaga i que amb això n'hi hauria prou. Però jo francament sí que m'agradaria, i ho dic avui perquè ho he estat rumiant de dir, potser ens podríem adherir a organitzacions com aquestes que de fet hi ha tots els països democràtics del voltant, hi ha França, hi ha Espanya, i fins i tot, hi ha San Marino, perquè sovint vostès diuen no, no ens podem comparar amb països grans. Doncs, miri, San Marino també hi és.

I una altra cosa, jo no he dit en cap moment que estava inspirada de la llei espanyola. És que no sé, vostè ha dit això. A veure, què hem de fer? Inventar la sopa d'all. Vull dir, aquestes coses, justament, les organitzacions aquestes internacionals el que fan, donen unes grans línies, i entenc que si amb aquesta llei es reprèn coses que hi ha en altres legislacions, és perquè segurament deuen ser les que funcionen. I miri, li dic, nosaltres vam marxar d'una llei que vam

treballar al 2007 i al PS, vull dir que si hi havia una mica d'inspiració d'un altre lloc, potser sí, però francament ens l'hem mirat amb el prisma andorrà.

Bé, no sé, jo ara crec que al final el que penso és això, els hi he dit abans i els hi torno a dir ara. No tenen ganes de recollir drets dels treballadors. De totes maneres és que tampoc és molt d'estranyar, perquè vull dir, la representació que tenim en aquest Consell General és poc empàtica cap als treballadors. Bé, ho lamentem. Ho lamentem perquè francament és el que hem dit abans. No tenim res contra el fet que una patronal reclami drets i reclami coses, és normal, és el que hem dit abans, cada part ho ha de poder fer. Però entenem que totes han de ser a parts iguals. I miri em refaria abans a l'OIT, a l'Organització Internacional del Treball, i també sempre té un plantejament tripartit en el sentit que sempre hi ha les institucions governamentals, la part empresarial i la part treballadora. Per tant, sembla ser que l'ONU, internacionalment es veu que les coses s'han de fer així, nosaltres, doncs, en sabem més que els altres, i així van les coses.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

També pel Grup Mixt, algun altre conseller desitja intervenir...

No hi ha intervenció...

Per part del Grup Liberal...

No hi ha intervenció...

Per part del Grup Demòcrata...

Sra. Palmitjavila teniu la paraula.

La Sra. Meritxell Palmitjavila:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Només per contestar a la Sra. Gili det si m'he llegit la llei o no me l'he llegit. És clar que me l'he llegit, sinó no em permetria venir aquí sense haver-me llegit la llei, igual que els meus companys del grup parlamentari.

Altra cosa diu vostè que manca d'arguments. Doncs, jo penso que els arguments que li hem donat són els suficients per nosaltres decidir que no acceptem la Proposició de llei que presenteu, perquè si nosaltres hem treballat una llei, doncs, considerem que hem treballat tres lleis, doncs, que es compaginen les unes amb les altres i donen resposta a les mancances que tenim actualment a nivell legislatiu. I per tant, penso que tenim tot el dret a decidir, i això no vol dir amb arguments que potser li complauen o no li complauen. Això ja és una cosa més personal. Però

que nosaltres som suficients com per no agafar la Proposició de llei que proposen.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Govern, Sr. ministre.

El Sr. Xavier Espot:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Jo crec que avui hem perdut una bona ocasió, Sra. Gili, de poder discutir i parlar amb detall del fons de la seva Proposició de llei, que de fet era l'objecte del debat d'avui. En canvi vostè, el que prefereix, doncs, és el debat de les etiquetes. És a dir, vostès són els defensors dels treballadors, no només són els defensors dels treballadors, sinó que a més a més, tenen el monopoli de la defensa dels treballadors, i el Govern i el grup parlamentari que li dóna suport, doncs, sempre està sota la bota dels empresaris, i per tant, doncs, totes les legislacions i totes les normatives que promou estan absolutament esbiaixades des de la perspectiva empresarial.

Però, pel que fa diguem al fons de la seva Proposició de llei, vostè no em respon. Quan jo li parlo per exemple que aquesta Proposició de llei hauria d'abordar de forma global i sistemàtica tot allò que fa referència a les relacions laborals, perquè a diferència del que vostè diu, la Llei qualificada de llibertat sindical està íntimament relacionada amb el Codi de relacions laborals i amb les mesures de conflicte col·lectiu, vostè no respon.

Quan jo li dic també que vostès parlen en la seva Llei de les mesures de conflicte col·lectiu però en canvi no les regula, tampoc em respon.

Quan li dic, doncs, que estem d'acord en flexibilitzar els criteris de representativitat sindical, però sense arribar al seu absurd d'eliminar les referències al percentatge d'empreses en què s'hagin celebrat eleccions, tampoc em respon.

I quan li dic que no sembla equitatiu donar a les seccions sindicals gairebé els mateixos drets que els delegats de personal escollits democràticament, tampoc no em respon.

D'altra banda, vostè abans ha dit que calia escoltar totes les veus. Jo l'emplaço a què vostès també ho facin, perquè no crec que a l'hora de presentar aquesta Proposició de llei hagin esclatat totes les veus. Per exemple, aquesta Proposició de llei incideix molt directament, de fet regula el funcionament del registre d'organitzacions sindicals que està a càrrec d'un departament del meu ministeri, i no tant sols

han consultat al Govern a l'hora de presentar aquesta Proposició de Llei.

Vostès han presentat aquesta Proposició de Llei sense fer una ronda de consultes com està fent el Grup Parlamentari Demòcrata amb tots els interlocutors socials, els representants dels treballadors i els representants dels empresaris. L'han presentat directament sense fer-ho.

D'altra banda jo no crec que sigui escoltar totes les veus o tenir una visió global de la situació, qualificar la Cambra de Comerç d'associació empresarial o de patronal, quan vostè sap perfectament que la Cambra de Comerç és una corporació pública. I tampoc em sembla que sigui escoltar totes les veus, dir que cal regular la llibertat sindical i que en canvi l'acció patronal no és cap urgència. Si tenim una visió global, si no tenim una visió esbiaixada com tenen vostès de la realitat econòmica i social d'aquest país, veurem, doncs, que aquest país es nodreix dels treballadors, però també dels empresaris. I crec que aquesta és la visió que tenim des del Govern i és la visió que també comparteix el Grup Parlamentari Demòcrata.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Pel Grup Mixt, Sra. Rosa Gili.

La Sra. Rosa Gili:

Sí, moltes gràcies.

Bé, unes quantes coses a dir al Sr. ministre. Miri, Sr. ministre, jo crec que sí que he entrat en temes que vostè ha esmentat a dins del seu criteri del Govern. Però li dic francament, miri, jo ahir al matí tenia ja un primer esbós del que faria avui, però després vaig veure la roda de premsa dels seus companys del grup parlamentari, i vaig dir per què m'he d'esmerçar a entrar en el fons de les coses, és a dir quan ja m'estan dient que no hi ha debat.

A veure, miri, em podrà criticar del que vulgui, però de pràctica em sembla que me'n vaig tornant cada dia més i no veig el què.

Li he dit abans, era esmenable. Nosaltres estàvem oberts a esmenes, i tot el que vostè ha dit, tot en la seva integritat, vostès amb bona voluntat ho podien esmenar.

Per tant, bé, ja està, què vol que li digui més!

Després, miri, el fet de presentar les tres lleis i tota aquesta voluntat de desmuntar la nostra Proposició de Llei, veient-li moltíssimes mancances, vostès el

que proposen, francament, és que encara a dia d'avui penso, però què tenen a veure els drets dels treballadors amb les retallades que vostès estan fent amb aquest codi de relacions laborals? Perquè aquí els hi faré una pregunta. És a dir, jo en alguna d'aquestes propostes que he sentit que vostès han incorporat, hi recullo demandes de la patronal, que potser no les han incorporat exactament tal com volien, però van en la línia del que s'han expressat alguns organismes, i fins i tot, diríem, miri la Cambra de Comerç, però bé després hi tornaré.

És a dir, i jo ara el que els hi diria, em podem dir si us plau, quines demandes han recollit vostès que beneficiïn als treballadors? És a dir, bé, entenc que ja en parlarem un altre dia, però vist que vostès ja hi estan treballant diguin-s'ho si us plau, perquè potser, si ens estem equivocant i realment ens equivoquen quan pensem que només tenen en compte la veu de la patronal, doncs, rectifiquin.

Perquè vostè m'estava dient ara, lamento que no hi hagi més veus. Doncs, miri, sí, n'hem parlat amb els sindicats i als sindicats els hi va semblar bé aquesta veu, aquesta Proposició de Llei que nosaltres vam presentar. No vam parlar amb la patronal perquè ja hi són vostès. Ho podíem haver fer, evidentment que ho podíem haver fer, però ho hauríem fet si haguéssim estat al Govern. Estem a l'oposició, tenim mil coses a fer, aquest matí encara en parlàvem en comissió que si el període fora de sessions o no. Nosaltres vam tenir dos mesos per treballar aquesta llei, bé que ja l'havíem començat una mica abans, però vull dir que no ens toca. És a vostès. Vull dir, nosaltres evidentment que podem parlar amb tothom, però per què perdre el temps si ja sabem que vostès d'una recullen la veu dels patrons i fins i tot van més enllà potser que algunes propostes d'ells, perquè potser... bé, és igual, no cal que desenvolupi més això, però vull dir, vostès ja hi són, i qui té la majoria són vostès, i qui decantaran la balança cap al sí o cap al no són vostès.

Per tant, doncs, sí, som pràctics, miri encara aquí també som pràctics. Hem parlat amb els sindicats que són els que per nosaltres tenen manca de drets, ho repeteixo i ho diré tantes vegades com faci falta, no estan en peu d'igualtat, no tenen els seus drets reconeguts, i vostès els hi és igual. És que ja està, ja ha quedat clar. Vostès no volen que tinguin mitjans. Ho he dit ara, quins mitjans tindran pel dia 1 de juliol he sentit, posicionar-se amb tres lleis complicades que entren en moltíssims àmbits i, a més a més, vostès parlaran, suposo dic jo, amb els representants sindicals que coneixem tots, que són persones que he dit abans que tenen moltíssim mèrit però que són del gremi. És a dir, bé, els hi estan posant tan difícil que m'agradaria veure'ls a vostès a

veure quines propostes farien, amb les seves condicions, amb els seus recursos humans, amb el temps que tenen, i els recursos econòmics.

Però bé, és igual, no passa res, vostès defensen el que han defensat, el que sempre aquí se'ls hi veu realment la seva tendència política, i els hi agradi o no els agradi, miri, m'ho estaven comentant ara, ens ha dit una vegada més que volem tenir el monopoli de la defensa dels treballadors. Miri, això és una cosa que ahir justament recordava de la dreta francesa que era el que li deia el Sr. Giscard d'Estaing al Mitterrand. Doncs, ja està! Molts més punts comuns, encara que vostès són de dreta pura i dura, defensen els empresaris, els treballadors els hi preocupen poc i ja està. No passa res. Però diguin-ho clarament, si us plau.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció per part dels Srs. consellers...

No hi ha intervenció...

Per part del Govern...

Sr. ministre.

El Sr. Xavier Espot:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Jo crec doncs, que la meua primera intervenció no ha servit per millorar les coses, Sra. Gili. En la seva intervenció no només continua amb el debat d'etiqueta sinó que a més a més s'hi recrea. Però en canvi a mi em dona la sensació que el contingut de la proposició de llei que vostès han presentat la conec més en profunditat jo que vostè mateixa perquè segueix sense contestar-me absolutament res dels punts de fons que és el que importa, dels punts de fons d'aquesta llei als quals jo he fet referència. En canvi vostè parla d'un futur codi de relacions laborals en el qual ni tant sols hem tingut ocasió de debatre l'admissió a tràmit, o parla d'una passada llei de regulació de les mesures de conflicte col·lectiu que en cap cas fan l'objecte del debat d'avui. I aquest desconeixement crec que és palès perquè com vostè per exemple de l'OIT, la veritat és que jo crec que no es deu haver llegit el Codi de relacions laborals perquè sabia que les normes i les recomanacions de l'OIT són drets supletoris al nostre país.

I quan vostè també diu i torna a insistir en el fet que el cap de Govern va fer referència a la llibertat sindical i a la negociació col·lectiva, ho diu pensant que en el fons aquestes dos matèries no estan

regulades al nostre país. Quan ho estan abastament? De fet la negociació col·lectiva està regulada al Codi de relacions laborals des de l'any 2008 i la llibertat sindical des de l'any 2008 també a través de la llei qualificada de llibertat sindical. Però sembla que vostè se n'ha assabentat avui.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Sra. Rosa Gili.

La Sra. Rosa Gili:

Gràcies Sr. síndic.

A veure, miri, agafaré ràpidament uns puntets perquè no li puc tolerar que em digui el que m'està dient. És a dir, vostè ens diu que no està d'acord amb la subvenció, ja n'hem parlat, és a dir no vol donar prou subvenció, ja li està bé la que hi havia abans. Nosaltres li hem defensat que en feia falta més. Bé, per tant, aquest ja és un punt amb el qual no estem d'acord i que vostè cita en el seu projecte de llei.

Després ens ha dit, bé sí ens vam referir a uns quants cossos de l'Administració pública. Vostè ens diu que n'hi falten uns quants. Esmeni-ho! És que ja li he dit, és que no veig quin debat hem de tenir amb això. Si realment n'hi faltaven, vostè ho podia esmenar, vostè o el seu grup parlamentari.

Després em parla del gran error que hem comès prohibint els menors d'edat a accedir a càrrecs electes sindicals. Miri, escolti, jo no veig quins menors poden fer això. Però és que no hi ha cap problema, ho esmenen, i probablement els hi acceptarem perquè francament no tenim cap problema.

El tema de la representativitat, les seccions sindicals, això és el mateix. Vostè diu, clar hi podria haver una secció sindical en la qual només hi hagués una empresa. Bé, podem parlar aquí també, és que vostè ho podia esmenar. Els hi plantejava als seus companys parlamentaris, ho esmenàvem i ara mateix, no sé si m'estic deixant alguna cosa més, bé...a sí, el tema de les mesures del conflicte col·lectiu.

Miri, això també una cosa que ho he dit una mica abans, és a dir a vostès només els hi preocupa això, el conflicte col·lectiu. El dret de vaga, jo entenc que francament ha de ser un recurs d'última hora. És que cap treballador ha de tenir ganes de fer vaga. Per què? Perquè és un moment de conflicte que no és agradable per ningú, perquè perdran la jornada de

treball. Però vostès què en pensen? Que a la gent els hi agrada fer això? Francament, bé, parlem-ne d'aquesta regulació dels conflictes col·lectius, però entenc que no ha de ser un problema. És a dir que per molt que aprovem la nostra llei, la nostra proposició de llei, fins i tot esmenada, que li posaria la mà al foc que de vagues vostè en tindrà molt poques. Perquè ningú té ganes de fer vaga i és aquí on em preocupa la seva visió aquesta i únicament des de la part patronal que només hi veu mal. Ja li he dit, jo crec que vostè s'equivoca. Com a representant institucional i com als empresaris que representa, és a dir donar veu als treballadors, jo penso que és una cosa bona perquè independentment del que puguin pensar alguns, jo crec que la gran majoria dels treballadors el que volen és que la seva empresa vagi bé perquè això vol dir que continuaran tenint treball i que potser algun dia tindran una puja de salari. Jo marxo d'aquesta idea, és que de fet, és una mica el mateix debat que tenim sempre. Vostès sempre pensen en aquella persona que és dolenta. Jo què sé que pensem que faran? Que els hi cremaran l'empresa per un problema. No, no, només reclamen uns drets que són uns drets, que són els drets d'última instància que té un treballador, bé un col·lectiu, perquè això no ho farà un de sol. I per tant, ja està i li repeteixo, ja s'està veient quin és el seu pensament final, la seva ideologia i no ens vinguin més aquí a dir que són progressistes i que estan del costat dels treballadors perquè no s'ho creu ningú.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Sr. ministre.

Sra. Palmitjavila, perdó.

Sra. Palmitjavila teniu la paraula.

La Sra. Meritxell Palmitjavila:

Gràcies Sr. síndic.

Sí. Una darrera resposta. Només que ens demana que esmenem la seva llei. Doncs només respondre-li que si n'hem treballat tres i n'hem elaborat tres, no és per esmenar-ne una avui mateix.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Xavier Espot:

Gràcies Sr. síndic.

Sra. Gili, no es posi nerviosa. Jo crec que estem intentant tenir una discussió tranquil·la i que cadascú pugui exposar els seus arguments d'una forma fonamentada. Jo no sé per què m'atribueix tota una sèrie d'afirmacions que jo no he fet. Jo en cap cas he dit que no volia defensar els drets dels treballadors. Ni tant sols he parlat de quina és la meva concepció del dret de vaga. I vostè aquí m'atribueix tota una sèrie d'afirmacions perquè segueixo pensant que vostè vol fer derivar el debat cap on no toca. Perquè simplement són víctimes de la seva pròpia trampa, que és intentar presentar una proposició de llei com una operació de màrqueting i de cara a la galeria, sense que aquesta proposició de llei estigui degudament fonamentada i degudament treballada en anterioritat i molt menys, discutida i parlada amb els interlocutors socials i amb els altres organismes públics, i en concret amb el Govern. I per tant, doncs jo crec que tot això que vostè diu, i que totes les esmenes a les quals vostè fa referència, de fet quedaran plasmades en la llei qualificada d'acció sindical i patronal que promourà el Grup Parlamentari Demòcrata molt properament. Que serà una llei que en aquest sentit potser sí que haurà tardat una mica, però que s'haurà treballat amb els interlocutors socials i que abans d'entrar-la a tràmit parlamentari estarà ben travada jurídicament i en quant al fons de la mateixa.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sra. Gili, teniu la paraula.

La Sra. Rosa Gili:

Sí moltes gràcies Sr. síndic.

Miri, no es posi nerviós. A veure, a mi el que no m'agrada és que se'ns vulgui fer combregar amb rodes de molí. I sí, francament em sap greu de veure com es pot menysprear una part de la població i dels treballadors d'aquest país d'aquesta manera. Però bé, és igual, a mi em sembla injust, i sí reconec que les injustícies em costen d'engolir.

Operació de màrqueting. És que no m'ho puc creure. Jo crec que vostès francament els està traint el subconscient perquè són vostès els mestres en màrqueting. Ja ho sabem.

I després quan em diu que no li digui, que no l'acusi de no defensar els drets dels treballadors. És que no és una qüestió de què li digui o de què no li digui.

Vull dir, se'ls hi nota que els hi costa, se'ls hi nota que no en tenen ganes i se'ls hi nota el prisma des del qual únicament miren la relació laboral.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

No hi ha més intervencions...

Bé, doncs acabades les intervencions, s'obre un breu termini de temps per votar.

(Votacions)

Sra. secretària, si voleu procedir a donar lectura del resultat, si us plau.

La Sra. Maria Martisella:

Sí, gràcies Sr. síndic.

5 vots a favor, 22 en contra, cap abstenció.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Bé, a la vista del resultat, no es pren en consideració la proposició de llei i es declara closa la tramitació.

Passem al segon punt de l'ordre del dia, que de fet seran els punts 2 i 3.

2- Examen i votació del Projecte de llei de modificació de la Llei 3/2007, del 22 de març, del Cos Penitenciari.

3- Examen i votació del Projecte de llei del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments.

Pel que respecta als dos següents punts de l'ordre del dia i vista la demanda de debatre'ls de forma conjunta, us proposo si no hi hagués objeccions al respecte, de procedir al seu debat conjunt i posteriorment procedir a la seva votació de forma separada.

Si no hi ha objecció, procediríem d'aquesta manera.

Procedim al debat conjunt del Projecte de llei de modificació de la Llei 3/2007, del 22 de març, del Cos Penitenciari i del Projecte de llei del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments.

Comencem per l'exposició seguida dels dos informes de les comissions.

Comencem pel primer, per l'informe de la Comissió Legislativa d'Interior relatiu al Projecte de llei de modificació de la Llei 3/2007, del 22 de març, del

Cos Penitenciari, que hauria estat publicat en el Butlletí número 28/2017 del 10 d'abril.

Intervé per exposar l'informe de la comissió, el M. I. Sr. Víctor Naudi Zamora, nomenat ponent per part de la comissió.

Teniu la paraula.

El Sr. Víctor Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

En la reunió del dia 7 de desembre del 2016, la Comissió Legislativa d'Interior em va nomenar ponent del Projecte de llei de modificació de la Llei 3/2007, del 22 de març del Cos Penitenciari.

Em correspon avui presentar una síntesi de l'informe de la comissió. La Comissió Legislativa d'Interior en el decurs de les reunions celebrades els dies 7 de desembre del 2016, 22 i 27 de març del 2017 i, 3 i 6 d'abril del 2017 ha analitzat el Projecte de llei i les esmenes que li han estat presentades. El Projecte de llei va rebre un total de 65 esmenes de les quals 38 foren presentades pel Grup Parlamentari Liberal, 15 foren presentades pel Grup Parlamentari Mixt-SDP, 10 foren presentades pel Grup Parlamentari Mixt-PS, i 2 foren presentades pel Grup Parlamentari Demòcrata. De les esmenes presentades: 4 esmenes s'han aprovat per unanimitat, 1 esmena s'ha aprovat per majoria, 51 esmenes no s'han aprovat, 3 esmenes s'han retirat, 5 esmenes han estat retirades per obrir el pas a establir unes transaccions que han estat aprovades per unanimitat, i 1 esmena ha estat retirada per obrir el pas a establir una transacció que ha estat aprovada per majoria.

Del resultat de la votació de les esmenes se'n desprèn l'informe de la Comissió, el text del qual es sotmet avui a consideració d'aquesta Cambra.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Passem tot seguit a la lectura de l'informe de la Comissió Legislativa d'Interior relatiu al Projecte de llei del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments. Aquest informe ha estat publicat en el Butlletí número 27/2017, del 10 d'abril. Intervé per exposar l'informe de la comissió la M. I. Sra. Sofia Garrallà Tomàs nomenada ponent per part de la comissió.

Teniu la paraula.

La Sra. Sofia Garrallà:

Gràcies Sr. síndic.

A la reunió del dia 7 de desembre del 2016 la Comissió Legislativa d'Interior em va nomenar ponent del Projecte de Llei del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments. Em correspon avui presentar una síntesi de l'informe de la comissió.

La Comissió Legislativa d'Interior en el decurs de les reunions celebrades els dies 7 de desembre del 2016, 22 i 27 de març del 2017, i 3 i 6 d'abril del 2017 ha analitzat el Projecte de Llei i les esmenes que li han estat presentades. El Projecte de Llei va rebre un total de 55 esmenes, de les quals: 27 foren presentades pel Grup Parlamentari Liberal, 13 pel Grup Parlamentari Mixt-SDP, 12 pel Grup Parlamentari Mixt-PS, i 3 pel Grup Parlamentari Demòcrata. De les esmenes presentades: 3 esmenes s'han aprovat per unanimitat, 3 esmenes s'han aprovat per majoria, 40 esmenes no s'han aprovat, 1 esmena s'ha retirat i 8 esmenes han estat retirades per ser transaccionades i aprovades per unanimitat. Del resultat de la votació de les esmenes se'n desprèn l'informe de la comissió el text del qual es sotmet avui a consideració d'aquesta Cambra. No obstant l'indicat, havent apreciat un error tipogràfic a l'apartat 1 de l'article 7 del referit Projecte de Llei, es proposa substituir el text que figura publicat al Butlletí del Consell General pel que es transcriu a continuació i que s'ajusta al sentit del resultat de la votació en comissió.

L'apartat 1 de l'article 7 quedaria, doncs, redactat com segueix: *"1. Són membres del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments els membres que han accedit a la professió de bomber després d'haver superat el procés de selecció específic, d'acord amb la normativa aplicable."*

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Bé, vista la proposta de modificació plantejada per la ponent en nom de la comissió, relatiu a l'apartat primer de l'article 7 del Projecte de Llei, demanaria si no hi ha objeccions al respecte.

Bé, si no hi ha objeccions, el Projecte de Llei quedaria modificat en el sentit exposat per la ponent.

Passem tot seguit al torn d'intervencions.

Alguna intervenció per part del Govern...

Sr. ministre, Sr. Xavier Espot, teniu la paraula.

(El Sr. síndic general deixa la sala)

El Sr. Xavier Espot:

Gràcies Sr. síndic.

La qüestió que centra aquest punt de l'ordre del dia és, d'una banda, l'aprovació per primera vegada d'una Llei completa i exhaustiva per regular el Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments; i, de l'altra, la posada al dia de la regulació legal del Cos Penitenciari. Aquests dos projectes de Llei se sumen al Projecte de Llei de modificació de la Llei qualificada del Cos de Policia que aquesta Cambra va debatre i aprovar fa unes setmanes.

Em sembla important remarcar, -una vegada més-, el que l'aprovació d'aquestes tres lleis significa. Si els dos textos que es debaten avui obtenen l'aprovació d'una majoria de conselleres i consellers generals, durant aquesta legislatura s'hauran actualitzat i perfeccionat les normes reguladores de tots els cossos especials que depenen del ministeri que encapçalo i que compta amb la meitat de tots els cossos especials.

Aquesta fita és especialment significativa en el cas del Cos de Bombers. Tot i la importància que tenen els bombers com a cos especial al si de l'Administració pública, i tot i haver estat reconeguts com a tal ja l'any 2000, amb la Llei de la funció pública, fins ara no comptaven amb una llei pròpia. El Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments, malgrat les seves singularitats, es regia fins ara només per la Llei de la funció pública i per un reglament ampli però amb un abast limitat.

Al llarg de l'última dècada, diversos governs s'han compromès a elaborar un projecte de llei que reguli de manera completa el Cos de Bombers. També el Govern en el qual tinc l'honor de servir. I aquest Govern honora els seus compromisos i avui, finalment, el Consell General es podrà pronunciar sobre l'aprovació d'aquest Projecte de llei.

Una llei que va en la línia de les reformes de les lleis de la Policia i del Cos Penitenciari. Perquè un dels principis que ha guiat aquesta acció legislativa ha estat el de l'equitat entre els cossos especials i els membres que en formen part, i evitar d'ara endavant qualsevol possible greuge comparatiu. Així doncs, entre d'altres qüestions, els projectes de llei que debatem avui avancen en la clarificació i la seguretat jurídica, tant dels drets com dels deures dels membres dels cossos especials; defineixen clarament una carrera professional i una progressió al si d'aquests cossos especials. Des d'aquesta perspectiva, convé destacar la porta que obre la modificació de la Llei del Cos Penitenciari perquè els agents penitenciari puguin assumir noves funcions, com ara el trasllat de les persones internes fora del Centre Penitenciari; incideixen profundament en la formació continuada; habiliten els membres dels cossos especials a actuar més enllà de les fronteres andorranes, qüestió cabdal en un món cada cop més

interrelacionat; adequen la regulació a les normes vigents sobre llibertat sindical i sobre seguretat i salut en el treball, i estableixen uns majors requisits de formació i honorabilitat dels membres dels cossos especials per donar un millor servei al ciutadà i contribuir a donar prestigi a aquests cossos.

És important llegir aquests dos projectes de llei que debatem avui en consonància amb la reforma de la llei qualificada del Cos de Policia que aquesta Cambra va aprovar el febrer passat i que ja està en vigor. Perquè del que es tracta és de dotar el Cos de Policia, el Cos de Bombers i el Cos Penitenciari d'unes normes modernes, pròpies del segle XXI i dels reptes i oportunitats del moment actual.

Unes lleis que donen als bombers i als agents penitenciaris -i també als policies- eines per preservar i millorar els elevats nivells de seguretat ciutadana que té el nostre país.

Aprofito l'ocasió per agrair -una vegada més- la bona feina que fan els membres dels cossos especials; en aquest cas els bombers i els agents penitenciaris. És una feina amb una gran dosi de vocació de servei públic, i precisament aquestes lleis el que volen és donar les eines adequades a aquests servidors públics. Donant-los més seguretat jurídica, més oportunitats de promoció professional i més formació. I evidentment sent també més rigorosos en els criteris d'accés i de promoció.

És per això, i amb coherència amb la votació del febrer passat, que demano als membres d'aquesta Cambra que votin favorablement els projectes de llei del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments, i de modificació de la llei 3/2007, el 22 de març, del Cos Penitenciari.

Gràcies Sra. subsíndica.

La Sra. subsíndica general:

Moltes gràcies Sr. ministre.

És el torn dels grups parlamentaris. Comencem pel Grup Parlamentari Mixt. Sra. Sílvia Bonet teniu la paraula.

(El Sr. síndic general s'ha reincorporat a la sala)

El Sr. síndic general:

Teniu dos minuts.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Gràcies Sr. síndic.

La llei que regula el Cos Penitenciari anava amb la finalitat d'establir i regular les funcions, l'estructura i organització així com el règim estatutari i disciplinari. Com és d'entendre des del 2007 calia

una revisió completa, que és l'objectiu d'aquesta llei.

Es varen presentar 15 esmenes amb l'objectiu de reforçar aspectes cabdals per aconseguir la millora desitjada.

S'inclou l'honor en tant que principi d'actuació com aspecte que cal respectar independentment de la condició de privació de llibertat. Es va voler fer èmfasi que el principi d'actuació que permet l'ús d'armes o elements coercitius va condicionat sempre a fer un informe tal com es detalla a l'article 44 i que la responsabilitat i competència d'aquest informe hauria de ser del director, i en la línia que s'ha defensat anteriorment, que el càrrec de direcció ha de ser desenvolupat per una persona de nacionalitat andorrana.

En aspectes relacionats amb la salut dels treballadors, acceptem la disposició que cal informar de les conclusions sobre l'estat de salut quan així sigui d'interès, però entenc que l'interessat ha d'estar informat que es farà aquesta comunicació.

Tot i que considero que hi han hagut certes millores en aspectes relacionats amb la nacionalitat del director, hi ha d'altres aspectes que preocupaven al col·lectiu que han estat rebutjats, i després de l'anàlisi de l'informe de la comissió el vot en aquest Projecte de llei serà negatiu.

Quant a la llei que regula el Cos de Bombers, aquesta llei regularà el funcionament, les competències i organització interna d'aquest organisme.

Les particularitats de la seva estructura i funcionament que moltes d'elles van molt més enllà del que es podrien entendre en altres entorns, ens obliga a aquest desenvolupament normatiu específic.

Les 13 esmenes presentades han intentat donar resposta als neguits del col·lectiu.

S'han proposat aspectes de millora relacionats amb l'àmbit de les diferents formacions tant rebudes com impartides per dotar de validesa jurídica l'obtenció d'una acreditació d'assistència a les formacions o l'obtenció d'un títol certificat si escau, entre d'altres.

Alhora també es va proposar la creació del Consell de Bombers amb la funció de gestionar els possibles conflictes d'ordre laboral que sorgeixin a l'interior del Cos per garantir un equilibri dels drets i deures de totes les parts.

La importància d'aquesta llei impera, i per aquest motiu votaré a favor d'aquest Projecte de llei.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

També pel Grup Mixt, per SDP, Sr. Víctor Naudi teniu la paraula. Teniu dos minuts.

El Sr. Víctor Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

El Projecte de llei de modificació de la Llei 3/2007, del 22 de març del Cos Penitenciari, adapta les anteriors lleis a la realitat actual en alguns aspectes que calia definir i millorar, però malgrat el treball fet en Comissió Legislativa d'Interior al meu entendre s'ha deixat passar una vegada més una ocasió per tal de millorar la llei en altres aspectes no menys rellevants especialment pel que fa al règim estatutari i el règim disciplinari.

De les quinze esmenes plantejades per SDP, la majoria demòcrata únicament n'ha recollit tres, dues de les quals ho varen ser per transacció.

Tot i que no s'han tingut en compte la quasi totalitat de les nostres esmenes, almenys i per transacció se n'ha considerat una que per a nosaltres era molt rellevant.

Esmena que també vàrem presentar a les altres dues lleis dels cossos especials en el sentit de precisar que el càrrec de director ha d'estar reservat als nacionals andorrans.

Tanmateix comparteixo que l'ampliació de les potestats dels membres del Cos Penitenciari per tal que puguin participar en el trasllat de les persones detingudes, internes al centre s'ha respectat.

Tot i que el text millora lleugerament l'anterior Llei, el resultat dista molt de ser el que hauria pogut ser al meu entendre, i per tant no votaré favorablement la modificació de la Llei del Cos Penitenciari.

Pel que fa a la Llei del Cos de Bombers, després de quasi seixanta anys prestant els seus serveis, finalment el Cos disposarà d'un text legislatiu que empari la seva activitat igual com es fa amb la resta dels cossos especials.

El Projecte de llei presentat pel Govern demòcrata recull bona part de les regulacions que han vingut regint el Cos al llarg d'aquests anys i n'amplia les competències alhora que regula les funcions, la seva estructura i la seva organització com el règim estatutari i disciplinari dels seus membres.

Vàrem presentar tretze esmenes a l'articulat de les quals sis foren acceptades majoritàriament per transacció.

Per altra banda, doncs, una de les esmenes importants com deia abans amb el Cos del Centre

Penitenciari, el fet que el director del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments ha de ser obligatòriament de nacionalitat andorrana va ser acceptada.

El Projecte de llei presentat recull en bona part algunes de les disposicions que al seu dia havíem plasmat en la redacció d'un projecte de llei des del ministeri del qual jo mateix formava part en el Govern del Sr. Jaume Bartumeu, i que finalment no veuria la llum al quedar escurçada la legislatura. Disposicions que tenen a veure amb les especialitzacions i les funcions inspectores del Cos en matèria de prevenció de riscos.

Malgrat que el redactat final del Projecte de llei que avui se sotmet a votació presenta algunes mancances que al meu entendre millorarien notablement el funcionament del Cos de Bombers, entenc que a data d'avui es fa inajornable que el Cos no disposi d'una llei pròpia, i per tant votaré favorablement el Projecte de llei presentat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Passem ara, també dins del Grup Mixt, pels consellers socialdemòcrates, Sr. Gerard Alís teniu la paraula.

El Sr. Gerard Alís:

Gràcies Sr. síndic.

Fa un parell de mesos sotmetíem a aquesta Cambra el Projecte de llei de modificació de la Llei del Cos de Policia. No sorprendrà sense dubte que la meua intervenció respecte als dos textos que avui sotmetem a debat vagi en la mateixa línia.

Cal recordar que en el moment del debat de l'esmena a la totalitat d'aquells textos, destacàvem diverses mancances en els textos les quals vàrem resumir en tres grans eixos i crec que cal reiterar avui.

Primer, el règim disciplinari ens sembla desproporcionat. Ja en vàrem discutir a l'ocasió del debat en relació a la Llei qualificada del Cos de Policia, i seguim pensant que s'imposa un règim disciplinari extremadament dur i sever, que de cap manera valoritza la tasca que els membres dels cossos especials duent a terme i no s'adiu a les necessitats d'aquests cossos.

En segon terme, la reforma té, i criticàvem, que tenia un rere fons economicista. S'efectuen reduccions de les remuneracions i alhora la retallada de drets. En relació als dos textos que sotmetem a debat,

destacaré que en aquest punt i pel que fa als dos cossos, no s'ha tingut en compte la definició del nombre màxim d'hores que constitueix la jornada laboral dels seus membres, reivindicació d'aquests cossos, i que entenem que en el futur crearà conflictes i pot tenir importants conseqüències en el desenvolupament del servei.

Tercer, s'ha introduït un important grau d'arbitrarietat en relació al proveïment de places, tant d'agents com de membres de les direccions, que al nostre entendre condueixen a una politització dels cossos. Això entenem que pot causar un important malestar i desafecció entre els membres que componen els cossos, i afectant, també, la prestació del servei i la neutralitat d'aquests cossos.

Finalment, recordàvem aleshores, el tarannà de DA en matèria de funció pública, fent reformetes i pedaços en comptes d'afrontar la reforma integral de la funció pública, que entenem necessària i prèvia a les lleis que avui debatem.

Tot i aquelles constatacions ens vàrem abstenir en la votació de les esmenes a la totalitat de les tres lleis, considerant, d'una banda, que era necessari procedir a la tramitació d'aquestes lleis atesa la necessitat de proveir de noves places d'agents als cossos, i sobretot confiant en els discursos de consensos i entesa que des de DA es prediquen, i entenen que podien entrar i en comissió millorar aquests textos de manera que aquests poguessin disposar d'un ampli suport en aquesta Cambra.

Doncs bé no ha estat el cas! De fet, ja fou el que es produí amb la Llei de modificació de la Llei qualificada del Cos de Policia, i el cas és que les nostre esmenes no han merescut cap consideració de la majoria.

Els agents dels cossos especials fan una tasca fonamental de dedicació al servei públic, vetllant per la seguretat del nostre país, i els textos que avui sotmetem a debat en res valoritzen aquella tasca lloable; tot al contrari, la degraden i menystenen.

Comprendran, per tant, que no puguem donar suport a uns textos legislatius, que si bé en alguns aspectes poden comportar canvis positius, de manera general creiem que menystenen els agents i que poden comprometre l'eficiència i qualitat del servei dels cossos.

Per aquests motius, i en relació al Projecte de Llei de modificació de la Llei 3/2007, del 22 de maig, del Cos Penitenciari, votarem en contra del Projecte de Llei.

En relació al Projecte de Llei del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments, ens abstindrem en la votació, i això pel fet que malgrat que totes les

reflexions anteriors són aplicables, creiem que sí que és un avanç, i compartim amb el Sr. ministre, que dit cos disposi finalment d'una llei donant compliment a una reivindicació històrica del mateix.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Serà el torn del Grup Parlamentari Liberal.

Té la paraula el conseller, Sr. Jordi Gallardo.

El Sr. Jordi Gallardo:

Gràcies Sr. síndic.

El Grup Parlamentari Liberal votarem en contra dels dos projectes de llei, i ho fem amb el sentiment d'haver perdut una gran oportunitat de fer amb el màxim consens possible una modernització dels nostres cossos especials.

És cert que hem avançat en alguns aspectes respecte de les postures inicials que van motivar una esmena a la totalitat d'aquests projectes de llei per part nostra, de fet hem tingut una postura totalment col·laboradora per intentar tancar els millors textos possibles tot sabent que el nostre vot podia ser contrari per com s'havia resolt la feina i les votacions de les esmenes en el projecte de modificació de la Llei del Cos de Policia.

Hem facilitat que mitjançant transaccions d'esmenes liberals s'introduïssin esmenes no previstes que hem entès que servien per poder desenvolupar en millors condicions les feines d'aquests cossos especials.

En definitiva, el treball en comissió ha permès acostar posicionaments tot i que malauradament aquest consens no ha pogut ser en temes que per a nosaltres eren bàsics i que motiven el nostre rebuig als projectes de llei.

El dos projectes de llei a l'igual que el Projecte de Llei del Cos de Policia, deixen a l'arbitri de la Direcció del Cos tota la regulació interna i projecció dels seus membres, fet que genera una gran inseguretat jurídica.

Aquesta clara voluntat de deixar molts aspectes sense regular a criteri de les direccions, fent nombroses remissions a un desplegament reglamentari posterior, pot condicionar aspectes importants com la jornada laboral, les promocions, les excedències, les guàrdies, la formació així com d'altres aspectes de funcionament diari que no es poden obviar i que continua generant al nostre entendre poca seguretat per als membres del cos i també per a les direccions.

Els projectes de llei es tramiten abans del projecte de reforma de la Llei de la funció pública, normativa que es considera el tronc comú de regulació del Cos de l'Administració general, i a la qual existeixen nombroses remissions en l'articulat dels textos presentats, fet que implicarà una més que previsible modificació del mateix en un termini molt breu de temps.

De fet, en els textos que es pretenen aprovar existeixen contradiccions amb la vigent Llei de la funció pública, i en particular amb el nomenament dels directors dels cossos.

S'introdueix així la possibilitat de nomenar una persona com a director que no sigui funcionària de l'Administració general, amb la figura de relació especial.

Aquesta possibilitat és contrària al que estableix actualment l'article 34 de la Llei de la funció pública.

Per tant, en defecte de modificació de la Llei de la funció pública, tot i tractar-se d'una norma posterior que permetria regular en aquest sentit, no es considera justificat al nostre entendre, regular de manera diferent els directors dels cossos de policia, bombers o agents penitenciaris dels de la resta de funcionaris del cos general.

De fet, segons la Llei de la funció pública i la Llei de Govern, no es podria delegar ni funcions ni la signatura a una persona de relació especial, fet que denota una incongruència del redactat de la disposició dels dos projectes de llei.

Finalment, no podem deixar d'assenyalar un altre punt comú als tres projectes de llei com és el règim sancionador restrictiu que en ocasions constitueix, a l'entendre del nostre grup parlamentari, un greuge comparatiu amb la resta de funcionaris del cos general.

Aquest enduriment pel règim disciplinari sota el pretext que són col·lectius assimilables a cossos militars i que per tant justifica un enduriment del règim sancionador, fent-lo molt més restrictiu i ambigu respecte de la resta de funcionaris del cos general així com del propi Codi de relacions laborals que afecta a qualsevol treballador, no és un criteri compartit pel Grup Liberal.

Una darrera reflexió, penso que tots, absolutament tots els aquí presents lloem la tasca dels cossos especials i ens sentim orgullosos de viure en un país que gaudeix de la seguretat que ofereix.

De fet, fins i tot aquest component de seguretat és un reclam i un valor que oferim a persones per poder-se instal·lar a Andorra.

Aquesta seguretat té un preu, i no només econòmic que també, sinó també en termes de valorització dels

cossos especials, de dignificació d'aquests col·lectius, de reconeixement de les seves funcions i també de projecció.

Formar part d'aquests col·lectius té un component de risc que l'Estat els hi ha de compensar de forma global per poder mantenir aquest nivell de seguretat que molts altres països voldrien i que nosaltres ja gaudim, i els liberals pensem que hem desaprofitat les esmenes proposades i no aprovades per fer una millor adequació entre el que aquestes persones ofereixen al país, i com l'Estat els hi recompensa.

Per tot l'exposat, i com ja he anunciat a l'inici del meu exposat, el Grup Parlamentari Liberal votarà en contra dels dos projectes de llei.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

És el torn del Grup Parlamentari Demòcrata.

Té la paraula el conseller, Sr. Marc Ballestà.

El Sr. Marc Ballestà:

Gràcies Sr. síndic.

Avui ens tornem a trobar en aquesta Cambra per debatre per tercer cop sobre les lleis que afecten als cossos especials.

Tres debats en què tal i com hem vist també avui s'han mantingut i repetit els arguments d'una i altra banda, ja sigui per defensar o per rebutjar aquestes lleis. Vist que, com ja va succeir en els debats anteriors, -i avui també-, que des de l'oposició només es vol fer esment a aquells aspectes "negatius" per a ells d'aquesta llei, com són l'enduriment del règim disciplinari i les motivacions economicistes de la reforma, encara que pugui tornar a ser repetitiu, -amb la intervenció que ja ha fet el ministre-, i abans de rebatre aquests arguments, crec que és important tornar a recordar els aspectes rellevants en què incideixen aquestes lleis.

Cap grup d'aquesta Cambra negarà que calia fer una revisió general i en profunditat de les disposicions normatives d'aquests cossos per adequar-les a la realitat i a les necessitats actuals. S'hi va referir el ministre en el debat a la llei del Cos de Policia. Cal que les normes s'adaptin al pas del temps i a les noves realitats sinó no estarien complint la seva funció i a més en el cas del Cos de Bombers era de justícia que tinguessin la seva pròpia norma, llargament reivindicada.

Aquestes lleis milloren la definició dels membres dels diferents cossos especials i aquests es diferencien expressament dels funcionaris o agents que

pertanyen al cos general i que hi realitzen funcions administratives, tècniques o de suport.

Separació que amb la normativa actual en alguns casos no queda prou clara i genera disfuncions.

Aquestes lleis fan referència explícita als mitjans tècnics i operatius i a les instal·lacions que requereixen els membres dels cossos per a l'exercici de les seves funcions per tal de garantir que aquestes es realitzin en les millors condicions, es concreten els principis d'actuació i les obligacions dels membres dels cossos així com es ressenyen les seves facultats.

Un fet a destacar és que a partir d'ara els membres del Cos de Bombers tindran la consideració d'agents de l'autoritat, fet que facilita i dona moltes més garanties a les seves actuacions i que els situa al mateix nivell que els altres cossos especials.

També s'introdueix per primer cop que els Cos Penitenciari tindrà com a funció reconeguda i que podrà exercir, el trasllat de presos, funció que fins ara tenia en exclusiva el Cos de Policia. La llei deixa molt clar i més encara després del treball en comissió, -s'hi referia el Sr. Gallardo-, que aquesta tasca només es durà a terme si així es considerarà oportú, i quan hi hagi tot el desplegament reglamentari necessari i es pugui fer amb totes les garanties.

Es defineix també de forma concreta l'estructura i organització dels cossos, així com les normes relatives a l'accés, la promoció i la formació. Un fet aquest darrer, que vull ressaltar ja que s'introdueix per primer cop el concepte de formació continuada i les accions de desenvolupament personal, a part de la formació inicial i la formació específica que tenen tots els membres del cos. Una millora substancial.

En el cas de l'accés i de la promoció, es reforcen les exigències en matèria d'honorabilitat i de titulació, accions que serveixen, encara que els membres de l'oposició no ho consideren així, per posar en més valor el propi cos.

Per primera vegada s'estableix un catàleg de drets i deures i es posa una especial èmfasi en els aspectes relacionats amb la seguretat i amb la salut en el treball, i a la vigilància de la salut dels membres dels cossos en funció dels riscos inherents a l'activitat que desenvolupen.

Finalment, es fa una revisió del règim disciplinari, no pas un enduriment sense criteri que els assimila més a un cos militar com ens volen fer creure des de l'oposició, sinó una revisió on es detalla clarament els procediments disciplinaris que s'apliquen així com els drets que emparen els membres dels cossos que en són objecte, donant una major seguretat jurídica als membres del cos.

El règim disciplinari s'adapta a la realitat actual. Hi ha algunes faltes que s'endureixen però també n'hi ha d'altres que passa tot el contrari. També s'amplien el nombre de faltes, i no és per un tema repressiu, és per un tema de seguretat jurídica. Es passa de poques tipificacions però més generals a un nombre superior però molt més concret.

Hem de recalcar que estem davant de cossos especials. Per tant, no es pot equiparar ni al cos general ni tampoc voler-ho referenciar a la normativa laboral general, ja que no té res a veure. La realitat, la responsabilitat i l'impacte de les seves accions els situen en una posició diferent i la pròpia llei de la funció pública reconeix aquestes particularitats. A més a més, suavitzar el règim disciplinari com proposaven alguns grups de l'oposició fins i tot més que les lleis actuals, sí que el que fa és desmerèixer aquests cossos.

En quant a la remuneració, l'altre punt que es critica des de l'oposició, el que es fa amb aquesta modificació és buscar l'equitat amb la resta de cossos especials de l'Administració pública. La Llei de la funció pública estableix que els cossos especials han de rebre un complement específic per la seva funció. El que no és de rebut és que hi hagi cossos que tinguin un complement addicional vinculat de forma més o menys explícita al fet de no exercir el dret de vaga.

El fet que el Cos Penitenciari no pugui exercir el dret a vaga és inherent a la condició que tenen els seus membres d'agents de l'autoritat que pertanyen a un cos de la seguretat pública.

Per altra banda, el que es fa és respectar els drets adquirits amb aquelles persones que tenen consolidat aquest complement. No es pot argumentar que aquesta modificació discrimina als nous membres respecte als ja existents ja que aquests el que faran és entrar en unes condicions perfectament conegudes per ells.

I a part d'això voldria, com ha fet el Sr. Gallardo, voldria agrair el tarannà que hi ha hagut en la comissió, on tothom ha pogut exposar els seus punts de vista. Hi ha hagut força debat i sí, no hem pogut en el cas en què s'ha referit el Sr. Alís, no hem acceptat cap de les seves esmenes, però no és per una voluntat directa de no acceptar les esmenes que vénen del PS sinó que en part, algunes esmenes que els altres grups de l'oposició han fet en el sentit similar al vostre i aquestes per mitjà de transacció s'han pogut acceptar, i a la resta és que s'oposaven o s'enfrontaven directament al posicionament que defensava el nostre grup parlamentari.

Per tot l'exposat el nostre grup parlamentari donarà suport a les dues proposicions de llei.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Obrim un segon torn d'intervencions. Per part del Govern, Sr. ministre.

El Sr. Xavier Espot:

Gràcies Sr. síndic.

En primer lloc, i sigui dit per endavant, agrair d'una banda el vot favorable als dos projectes de llei per part del Grup Parlamentari Demòcrata, i també per part de la consellera Bonet, i agrair també que el conseller Naudi hagi decidit votar a favor de la Llei de bombers.

En aquest sentit se'm fa una mica difícil però... -tot i que evidentment respecto plenament el seu posicionament- se'm fa difícil que tractant-se de dos lleis molt similars, per no dir amb un contingut idèntic llevat pel que fa a aquelles petites especificitats pròpies de cada cos especial, que hi hagi un sentit de vot diferent, no? I això també ho trasllado al conseller Alís. Si tan dolentes fossin aquestes lleis, com alguns de vostès han esgrimit, se'm fa difícil doncs aquest sentit de vot una mica dispar.

Però dit això, doncs agraeixo el vot favorable i fins i tot agraeixo l'abstenció del Grup Parlamentari Socialdemòcrata també a la Llei del Cos de Bombers.

Pel que fa... i molt ràpidament perquè crec que no es tracta aquí de reproduir el debat que ja vam tenir en ocasió de la discussió de l'esmena a la totalitat de les tres lleis i després que també vam tornar a reproduir en el moment en el que vam votar la Llei qualificada del Cos de Policia, però sí que m'agradaria doncs fer un incís respecte d'alguns punts que potser en aquell moment no es van comentar o es van comentar molt per sobre.

Pel que fa a l'esmena sobre la nacionalitat andorrana del director, a la qual ha fet referència el Sr. Naudi, jo crec que ja des d'un principi es va dir que estaven plenament disposats a transaccionar aquesta qüestió que, de fet, és cert que els projectes de llei tal com s'havien entrat a tràmit parlamentari no feien referència i, per tant, podien obrir la porta a què fos algú de fora però en cap cas era la intenció del Govern i per tant doncs, mai ens hem oposat a fer constar aquesta limitació en relació amb la nacionalitat.

Pel que fa als arguments que ha avançat el Sr. Alís que jo crec que no hi tornarem a incidir, jo crec que cadascú de nosaltres va estar en disposició d'exposar el seu punt de vista sobre el règim disciplinari, sobre

aquest pretès rerefons economicista, sobre la necessitat de reformar o no abans la Llei de la funció pública sobre la regulació de la jornada de treball, crec que en vam parlar abastament. Simplement vostè ha fet referència a una qüestió que potser no en vam parlar en el seu moment i que crec que mereixeria una puntualització per part seva, perquè ha dit doncs que aquestes noves lleis introduïen més arbitriarietat quant al proveïment de places. M'agradaria, si pot ser doncs, que em detallés en quins aspectes les noves lleis introdueixen més arbitriarietat en aquesta matèria que no ho feien doncs, les lleis vigents perquè, ben al contrari, tot el procediment de provisió de les places es detalla molt més precisament en aquests textos legals que no es feia amb anterioritat i, a més a més, determinades qüestions que quedaven doncs, a l'arbitri -si se'm permet l'expressió de la direcció del Cos-, ara hauran de ser contingudes en un reglament aprovat pel Govern. Per tant, doncs ben al contrari del que diu vostè crec que hem aportat molta més seguretat jurídica en aquest àmbit.

Pel que fa al Sr. Gallardo, lamento el sentit del seu vot. I també m'agradaria comentar un parell o tres de coses que ha dit i que crec que no s'ajusten a la realitat. Quan ha dit doncs precisament, i enllaçant amb el que deia abans, que molta de la regulació interna quedava a l'arbitri de la direcció del Cos crec que no és així, ben al contrari, és a dir, moltes competències que fins ara les lleis vigents atribuïen a la direcció del Cos s'han traslladat al Govern i per tant s'hauran de plasmar en un reglament, i no sé si va tenir ocasió de veure-ho però en un dels annexos, en un dels informes que vaig annexar a la memòria del Projecte de llei de modificació de la Llei qualificada del Cos de Policia, hi havia un estudi en aquest sentit on es podia evidenciar clarament la major seguretat jurídica que havíem introduït en aquest àmbit.

També parla doncs, d'una qüestió que a mi em sorprèn quan diu que pel que fa a la provisió de la plaça de director hi ha una contradicció o una diferent regulació en relació amb la Llei de la funció pública, sí, però això no és el resultat d'aquestes lleis. De fet, aquesta diferent regulació ja es contenia en la Llei de la Policia del 2004 i en la Llei del Cos Penitenciari del 2008, no hem canviat absolutament res, de fet van ser els governs en els quals vostè participava que prèviament van aprovar la Llei de la funció pública que establia un mecanisme de provisió de les places de director de l'Administració general i posteriorment molt legítimament va aprovar dos lleis de dos cossos especials amb un règim diferent, i de fet, per això estan les lleis pròpies i les lleis específiques per introduir regulacions diferents allà

on està justificat, i crec que en aquest sentit està plenament justificat que un director d'un cos especial pugui ser personal de relació especial i per aquest motiu el que hem fet és tornar-ho a traslladar a aquests projectes de llei però en cap cas ho vam canviar.

I només per acabar també ha dit vostè doncs que el règim disciplinari que introduïem en virtut d'aquests projectes de llei era més ambigu que el de la Llei de la funció pública o el del Codi de relacions laborals, i crec que tampoc és cert, al contrari, si vostè analitza el catàleg de faltes o el procediment disciplinari que es conté en la Llei de la funció pública i el compara amb els dels projectes de llei que hem promogut veurà que està molt més detallat i això s'ha fet per una senzilla raó, per aportar més seguretat jurídica a les persones expedientades i eventualment sancionades, i també està més detallat que en el propi Codi de relacions laborals.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Per part dels grups parlamentaris, per SDP, Sr. Víctor Naudi teniu la paraula.

El Sr. Víctor Naudi:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, simplement per esvaïr els dubtes que tenia el Sr. ministre fa una estona amb el meu sentit de vot de forma diferenciada per una llei i per l'altra. Doncs, dir que el resultat en primer lloc de la qüestió formal del procediment de treball amb esmenes, doncs aquelles esmenes que vam presentar a la Llei de modificació de la Llei del Centre Penitenciari doncs, van ser ben poc recollides, no va estar així amb la Llei de Bombers amb la qual es va tenir en compte bastantes aportacions per part meva.

I per altra banda també dir que una esmena important que era que el Cos del Centre Penitenciari, la possibilitat que en determinats supòsits i molt emparadament doncs es pogués reconèixer el dret de vaga, doncs aquesta no va estar recollida igual que tampoc va ser en el Cos de la Policia i per tant d'aquí en part el meu vot desfavorable, però també en la intervenció que feia el ministre i el Sr. Ballestà posaven èmfasi en què aquestes lleis també avançaven molt en el que és la formació continuada. Si bé és cert, per mi tampoc avancen tant que això, no va ser recollida en les dues lleis una esmena que pretenia doncs garantir anyalment el dret a la formació estesa a tots els membres del Cos per tal de millorar el servei, les seves facultats però també garantir o millorar la

seguretat pròpia del personal. Aquesta esmena era molt important.

Pel que fa a la Llei de Bombers, els elements que justifiquen el meu vot favorable doncs, entenc que a banda de què després de quasi bé seixanta anys el Cos ha de disposar entenc jo d'una Llei pròpia, en data d'avui aquest projecte de llei, com he dit abans, recollia en part aquell treball que també havia fet al 2010 i en el que hi ha certes qüestions, certs àmbits que estan recollits com el principi d'autoritat dels membres del Cos, el fet de poder impartir formacions, prevenció a altres estaments i tot i que una d'elles que era molt important, entenc jo, que era el d'introduir la figura del Consell de Bombers tal com es fa en el Cos de Policia per tal de millorar les relacions i el funcionament del Cos, doncs, aquesta no va ser recollida però tot i així entenc que aquesta Llei és necessària, i malgrat podia ser millorable, estic d'acord en poder-la votar.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Grup Mixt també, Sr. Alís.

El Sr. Gerard Alís:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Jo també intervindrè per esvaïr una mica els dubtes plantejats pel ministre.

Primer, en relació a l'arbitrarietat que denunciem. Bé, nosaltres en fase d'esmenes entenc que vostè no estava en comissió però vam estar una mica discutint l'article que regulava el proveïment de places demanant precisament això, que no es deixés a la via reglamentària tots els requisits que s'han de tenir per accedir a una plaça i que hi hagués un mínim de regulació per llei. De fet, en aquest sentit feia una esmena. Això era justament per esvaïr arbitrarietat i la possibilitat que es poguessin fer reglaments... perquè el reglament com vostè sap és més fàcilment modificable que una llei i per tant, permetés tant el proveïment de places externes com internes que hi haguessin uns mínims requisits marcats i aquí és on es volia regular aquesta arbitrarietat.

També anava vinculat una mica amb el proveïment de places de directors i directors adjunts. Nosaltres volíem que sempre fossin membres del cos, era una de les esmenes i, per tant, evitar polititzar el cos. És en aquests dos sentits que parlàvem d'arbitrarietat en el proveïment de places.

La segona qüestió que volia tractar és el nostre sentit del vot, i en aquest sentit jo crec que m'he expressat bé en la meva intervenció. Nosaltres creiem que

aquestes lleis presenten mancances i no poden rebre el nostre suport.

Pel que fa al Cos de Bombers és cert que ens abstenim, però no ens abstenim perquè no creiem que aquestes mancances no hi siguin, ens abstenim simplement perquè és una reivindicació històrica que els bombers tinguin una regulació i se'ls reconeixi la funció de cos especial, i aquesta llei si una virtut té és que ho fa. Per aquest motiu no li votem en contra, simplement ens abstenim malgrat creiem que no és la llei que es mereixen.

Finalment, faré una última observació. Vostè deia en la seva intervenció inicial que, com ho va fer en el debat de la Llei del Cos de policia, demanava un suport de la majoria d'aquesta Cambra. De fet, aquest suport de la majoria el tindrà, perquè tindrà el suport del grup parlamentari de DA que té la majoria.

Però la qüestió no és aquesta, la qüestió que es planteja és potser perquè amb una qüestió tan important i transcendent com ho són les lleis dels cossos, aquests tres cossos especials, assegurin la seguretat de l'Estat, perquè en aquestes tres lleis no s'ha pogut obtenir un consens més ampli, un suport més ampli d'aquesta Cambra, i aquí és on crec que hi ha un problema, i un problema que té DA.

Miri, jo ho deia en la intervenció inicial, a DA sempre es predica entesa, consens. Vostè ens deia que aquests textos havien estat consensuats amb els diferents cossos, i resulta que de les entrevistes, de les reunions que van fer amb ells, no fou així. Simplement, aquesta potser és la crítica important. Vostès prediquen consens, entesa, però crec que tot això, i usant les seves paraules de l'anterior debat és un pur màrqueting, és un pur maquillatge per amagar la inflexibilitat i diria inclús el totalitarisme de DA en aquestes qüestions.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Grup Liberal, Sr. Jordi Gallardo teniu la paraula.

El Sr. Jordi Gallardo:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, deia el ministre que aquestes lleis no són dolentes. En aquest cas jo no ho he dit, almenys avui i crec que el dia del debat de l'esmena a la totalitat tampoc. El que sí que he dit i em reitero és que no són les millors possibles en la nostra opinió.

A tall d'exemple, a la Llei del Cos Penitenciari no s'han aprovat 51 esmenes, i a la Llei de Bombers 40 de les 55. Vull dir que aquí hi ha una part de la feina o de les propostes fetes pels grups de l'oposició que han detectat coses o aspectes millorables i que no han tingut en consideració. Tampoc vull dir que seria la millor llei possible, totes dues, aprovant aquestes 51 que han quedat pendents ni 40. Simplement dic i em reitero, que hem perdut l'oportunitat de fer-ne les millors lleis possibles, entenc jo.

És cert que en el cas del Cos de Bombers, entre no tenir llei o tenir-ne una com la que es pugui aprovar avui, certament és millor tenir aquesta. Però jo afegiria un element més a l'equació, és a dir, entre tenir la millor possible i tenir aquesta, crec que hauríem d'aspirar a tenir la llei que té més consens i que sigui la millor possible, almenys des del nostre punt de vista.

Respecte al fet que em deia vostè que aquesta contradicció que jo li apuntava entre la Llei de la funció pública i les lleis dels cossos especials que preveuen que la figura del director pugui ser una persona de relació especial, vostè m'apuntava que això no és un aspecte que preveïés la llei, sinó que ve amb anterioritat, bé, el fet que aquesta contradicció no tingui una paternitat seva, no vol dir que si nosaltres pensem que s'ha de corregir, ens és igual encara que sigui una contradicció que en el seu dia poguéssim haver plantejat nosaltres estan al Govern. Sempre ho he dit, les lleis no són inamovibles, les coses evolucionen i la nostra feina, doncs, és proposar millores legislatives.

I aquest és el cas. Nosaltres entenem que la figura del director dels cossos especials no pot ser diferent de la figura del director de l'Administració general, que segons la Llei de la funció pública, per exemple la Llei del Govern implica, doncs, que una sèrie d'aspectes o funcions que no es poden delegar en persones que no tenen la condició de funcionari. I per tant, això que nosaltres vam presentar una esmena perquè es pugues corregir, malgrat aquesta contradicció no sigui paternitat seva, sinó que pugui ser inclús nostre, doncs, pensem que s'ha perdut l'oportunitat de corregir-ho.

I finalment respecte al règim disciplinari, jo li he dit que és restrictiu o ambigu. Vostè em diu que no és ambigu, al seu entendre, evidentment. Nosaltres pensem que continua sent ambigu en certa manera, però no m'ha parlat ni m'ha dit si és més restrictiu o no. Vull entendre potser, que el fet que no em digui res és que entenc que sí. I aquest és un dels aspectes que nosaltres no compartim. Li he dit que és més restrictiu i un enduriment respecte a la resta dels

funcionaris de l'Administració general, i fins i tot al mateix Codi de relacions laborals.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Grup Demòcrata, Sr. Ballestà teniu la paraula.

El Sr. Marc Ballestà: (1.55'.00")

Gràcies Sr. síndic.

Bé, primer de tot agrair els vots favorables parcials d'alguns dels membres del Grup Mixt que han expressat que no ho havia fet durant la meua intervenció, i que en aquest sentit valorem positivament des de la majoria que donin suport a aquestes lleis.

El Sr. Víctor Naudi, bé comentar el fet de l'esmena del tema de la formació que ell plantejava una esmena que obligava a una formació anual. Nosaltres aquesta no la vam considerar oportuna acceptar en el sentit que els criteris de formació crec que els ha de determinar el propi funcionament del cos i la direcció és qui els ha d'establir. I tassar massa restrictivament l'obligació de fer-la un cop l'any quan no se sap si és necessari, si potser serà més o si en alguns casos serà menys, no podem obligar a fer aquestes obligacions. Jo crec que ha de tenir prou marge la direcció del cos per poder determinar en aquests aspectes la necessitat per vetllar pel bon funcionament del cos.

El Sr. Alís ha fet esment del tema de l'arbitrarietat a l'accés a les places, i que ells havien entrat una esmena en aquest sentit. I és veritat que ho van fer, però el sentit ells deien, una esmena que recollissin els requeriments mínims. Bé, per a nosaltres no eren uns requeriments mínims. El que posaven era una llarga llista de requeriments que els situava que en el cas com dèiem abans, tassava massa la realització i podia ser que en alguns casos no fos necessari ficar tots els elements que vostès introduïen en aquesta esmena, i per tant crèiem més convenient que a part dels mínims que sí que fixa a l'articulat de la llei, a la proposta i en la seva proposta inicial, després per via reglament hi hagués prou flexibilitat per segons quins casos poder determinar quins eren els tipus de proves a realitzar segons la plaça que s'hagués de cobrir.

Després també ens critica que prediquem el consens i després ens acusa de totalitarisme. Bé, veig que reprèn la manera d'expressar-se de la seva companya Gili, en fer grans titulars, grans paraules de criticarnos a nosaltres. Jo el que li demanaria és que es plantegessin com és que amb vostès no van ser capaços de transaccionar cap ni una de les seves

esmenes, quan amb la resta de membres de l'oposició sí que hem sigut capaços. Per tant, potser la reflexió del totalitarisme l'haurien de fer també vostès.

I bé, amb el tema del Sr. Gallardo que ha fet una exposició general, l'únic dir-li que no comparteixo el tema del règim disciplinari. Ho he fet en la meua intervenció. No hi ha un enduriment de per si del règim disciplinari. Sí que hi ha certes faltes que s'endureixen. N'hi ha altres, com ja hem explicat varies vegades i amb les altres lleis, que es redueixen, sí que hi ha una major tipificació de faltes però el que es busca és donar una major seguretat jurídica. I també que hem de ser conscients que un os com els cossos especials que s'encarreguen de la seguretat de l'ordre i dels salvaments, doncs, requereixen tenir aquest plus de consideració i de vigilància a les seves accions per tal de garantir que es puguin protegir els drets de la resta dels ciutadans i puguem mantenir el bon nom d'un cos que s'ho mereix.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Govern, Sr. ministre.

El Sr. Xavier Espot:

Gràcies Sr. síndic.

En resposta a l'emplaçament del Sr. Alís, jo el remetria, per exemple, a l'article 34 del projecte de llei de bombers, un article que retrobem gairebé idèntic a la modificació de la llei de la policia i a la modificació de la llei del Cos Penitenciari. Gairebé dos pàgines on es detallen tots i cadascun dels requisits que cal complir per accedir o per promocionar dins dels cossos especials, bastants més requisits i bastant més detallats que les lleis vigents. Per tant, jo crec que d'arbitrarietat cap ni una.

Vostè ha tornat a fer referència a la qüestió del consens, i en aquest sentit ho ha dit molt bé el conseller Ballestà. Suposo que si no hi ha hagut consens en aquesta Cambra, vostès també hi deuen tenir la seva part de responsabilitat.

Per la part que em pertoca, el que li puc dir i crec que també hagués estat de justícia que vostè ho reconegués, és que moltes, per no dir la gran majoria de les observacions que van fer els membres dels cossos especials, es van incorporar als projectes de llei. Uns projectes de llei i unes memòries en els quals hi ha multitud d'informes, contrainformes, propostes, contrapropostes que han permès millorar aquests textos i que s'han millorat gràcies a les aportacions d'aquests membres dels cossos especials.

Però també li vaig dir en el seu moment, el consens no significa renunciar als posicionaments propis, no significa renunciar als compromisos electorals, i no significa abandonar idees o determinades decisions polítiques que des del nostre punt de vista estan fonamentades en l'objectivitat i estan fonamentades en una necessitat d'introduir reformes i millores. Governar és prendre decisions i en aquest sentit ara ens toca governar a nosaltres i ens toca prendre decisions encara que a vegades aquestes decisions no puguin obtenir l'aval absolut i majoritari de tothom.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Sr. Alís.

El Sr. Gerard Alís:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, només per contestar a les últimes al·lusions. Tornem en el tema de consens, però Sr. Ballestà si no s'ha arribat a cap transacció en relació a les nostres esmenes és perquè no se'n va proposar cap. De fet, per ser justos es va proposar una transacció en el règim disciplinari, una cosa que creiem que era important modificar, que ja em dirà, eren dos correccions de dos comes. Per tant, era una transacció que no es podia acceptar perquè realment trencava precisament el perquè fèiem aquesta esmena. Per tant, escolti'm, el consens i l'entesa hi és, la col·laboració hi ha sigut en comissió i crec que n'ha fet referència abans el Sr. Gallardo. Inclús ha anat més enllà i amb algunes coses s'ha votat a favor de transaccions que permeten incloure altres coses que no estaven esmenades ni per DA ni que el propi Govern havia proposat. Per tant, d'entesa i de col·laboració n'hi ha. El que passa és que realment si fem una feina, presentem unes determinades esmenes i vostès no en prenen en consideració cap, doncs es pot entendre que no podem parlar de consens ni d'entesa perquè simplement no l'han volgut.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Bé, si no hi ha intervencions i vist el sentit de les intervencions passades, procedim a votar de forma separada cada un dels projectes de llei.

En primer lloc, procedirem a la votació del Projecte de llei de modificació de la Llei 3/2007, del 22 de març, del Cos Penitenciari.

S'obre un breu termini de temps per votar.

(Votacions)

Sra. secretària si voleu procedir a donar lectura del resultat, si us plau.

La Sra. Maria Martisella:

Sí Sr. síndic.

15 vots a favor, 12 en contra, cap abstenció.

El Sr. síndic general:

Bé, a la vista del resultat, declaro aprovat el projecte de llei.

Passem finalment a la votació del Projecte de llei del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments.

S'obre un breu termini de temps per votar.

(Votacions)

Sra. secretària si voleu procedir a donar lectura del resultat, si us plau.

La Sra. Maria Martisella:

Sí.

17 vots a favor, 7 en contra, tres abstenció.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Bé, a la vista del resultat, declaro aprovat el projecte de llei.

Passem tot seguit al punt quart de l'ordre del dia.

4- Examen i votació del Projecte de llei de modificació de la Llei 43/2014, del 18 de desembre, del saig, i de la Llei 45/2014, del 18 de desembre, de modificació del Codi de l'Administració, del 29 de març de 1989.

L'informe de la Comissió Legislativa d'Interior ha estat publicat en el Butlletí número 29/2017 del 10 d'abril.

Intervé per exposar l'informe de la comissió, el M. I. Sr. Jordi Gallardo Fernández, nomenat ponent per part de la comissió.

Teniu la paraula.

El Sr. Jordi Gallardo:

Gràcies Sr. síndic.

En la reunió del dia 3 d'abril del 2017, la Comissió Legislativa d'Interior em va nomenar ponent del Projecte de llei de modificació de la Llei 43/2014, del 18 de desembre, del saig, i de la Llei 45/2014, del 18 de desembre, de modificació del Codi de l'Administració, del 29 de març de 1989.

Em correspon avui presentar una síntesi de l'informe de la comissió.

La Comissió Legislativa d'Interior en el decurs de les reunions celebrades el dia 3 i 6 d'abril del 2017 ha analitzat el projecte de llei i les esmenes que li han estat presentades.

El projecte de llei va rebre un total de set esmenes de les quals quatre foren presentades pel Grup Parlamentari Demòcrata i tres foren presentades pel Grup Parlamentari Mixt, PS.

De les esmenes presentades, quatre esmenes s'han aprovat per unanimitat, una esmena no s'ha aprovat i dos esmenes han estat retirades per obrir el pas a establir unes transaccions que han estat aprovades per unanimitat.

Del resultat de la votació de les esmenes se'n desprèn l'informe de la comissió, el text del qual se sotmet avui a consideració d'aquesta Cambra.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Alguna intervenció per part de Govern...

Sr. ministre teniu la paraula.

El Sr. Xavier Espot:

Gràcies Sr. síndic.

Avui se sotmet a l'aprovació del Consell General el Projecte de llei de modificació de la Llei 43/2014, del 18 de desembre, del saig, i de la Llei 45/2014, del 18 de desembre, de modificació del Codi de l'Administració, del 29 de març de 1989.

Aquestes dues lleis es modifiquen per aprofundir en la desjudicialització i, de retruc, en l'agilització de les execucions de les resolucions judicials i els actes administratius. I, per tant, per fer possible que els ciutadans que disposen d'una resolució judicial que els és favorable, o l'Administració que ha dictat un acte administratiu, puguin obtenir-ne l'execució al més aviat possible.

La Llei del saig i la modificació del Codi de l'Administració es van promoure fa una mica més de

dos anys per permetre a l'Administració general i als comuns, i també en alguns casos als organismes autònoms i les entitats parapúbliques, d'executar per si mateixes els actes administratius executoris que dictin, o de delegar aquesta execució en el saig. A més, també van crear la figura del saig i li van atribuir la competència per executar les resolucions judicials que dictin les jurisdiccions civil i administrativa i que consisteixen en el pagament d'una quantitat líquida.

Mitjançant dues disposicions transitòries de la Llei 43/2014 i de la Llei 45/2014, es va decidir de trametre al saig i a les administracions competents només els procediments en relació amb els quals s'hagués instat l'execució forçosa, però que encara no s'hagués travat embargament o no s'haguessin rebut diners a compte del deute executat. Aquesta opció prudent i senzilla des d'un punt de vista jurídic s'ha desplegat fins ara sense inconvenients, i tot i que ha permès reduir d'una forma important l'acumulació de resolucions judicials i actes administratius que encara necessiten la intervenció dels òrgans judicials per ser executats, no ha permès tanmateix de posar fi completament al col·lapse existent des de fa molts anys.

Per això es reformen una vegada més aquestes disposicions transitòries, la qual cosa té com a objectiu que un volum més important de procediments actualment en curs puguin ser executats pel saig o les administracions competents, i reduir considerablement d'aquesta manera els retards en la tramitació d'aquests procediments.

Des de la mateixa perspectiva, s'aprofita per reformar altres articles de la Llei del saig, de l'annex III del Decret dels veguers del 4 de febrer de 1986, i de la Llei de la jurisdicció administrativa i fiscal, per simplificar i desjudicialitzar, encara més, els procediments d'execució de les resolucions judicials executòries que consisteixen en el pagament d'una quantitat líquida. A tall d'exemple, s'amplien les facultats del saig, de forma que a partir d'ara ell mateix dictarà un acord d'execució que substitueix l'acte d'execució de l'òrgan jurisdiccional; i, al mateix temps, serà el saig qui podrà declarar el crèdit totalment o parcialment incobrable en lloc de l'òrgan jurisdiccional.

Per tot l'esmentat, i atès que el Projecte de llei que ens ocupa compta amb el parer favorable tant del Consell Superior de la Justícia com dels saigs, sol·licito a aquesta Cambra el vot favorable al Projecte de llei de modificació de la Llei 43/2014, del 18 de desembre, del saig, i de la Llei 45/2014, del 18 de desembre, de modificació del Codi de l'Administració, del 29 de març de 1989.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Comencem el torn dels grups parlamentaris.

Pel Grup Parlamentari Mixt, Sra. Sílvia Bonet teniu la paraula.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Gràcies Sr. síndic.

La posta en funcionament de la figura del saig ha fet possible que es puguin executar per via forçosa els actes administratius que dictin i siguin executoris.

La modificació plantejada en aquest projecte de llei busca solucionar el no repartiment suficientment equitatiu dels procediments d'execució forçosa en curs.

Organitza millor les competències entre els batlles i els tribunals sense comprometre les noves funcions atribuïdes al saig.

S'aprofita l'ocasió per simplificar i desjudicialitzar els procediments d'execució de les resolucions judicials executòries, evita que calgui obtenir un aute d'execució de la resolució judicial dictat per l'òrgan jurisdiccional competent per acudir al saig, entre d'altres canvis.

Vaig consultar aquestes modificacions plantejades amb els saigs que van donar la seva conformitat, motiu pel qual no es varen presentar esmenes.

I un cop revisat l'informe de la comissió, en vista de les millores adoptades en el treball d'esmenes, votaré favorablement el Projecte de llei.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

També pel Grup Mixt, per SDP, Sr. Víctor Naudi teniu la paraula.

El Sr. Víctor Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, l'entrada en vigor de la Llei del saig i més especialment la recent presa en possessió del saig ha permès veure que calia aportar unes millores per tal de fer més efectiva la seva funció, alhora que s'ha evidenciat que malgrat tot continuem pendents de bon nombre de resolucions judicials i actes administratius que necessiten ser resolts en terminis raonables de temps, -ho deia el ministre fa una estona.

Així que tot i que en el seu dia no vaig presentar esmenes per part d'SDP al projecte de llei tramitat, del treball realitzat en comissió legislativa a les esmenes presentades pels grups parlamentaris demòcrata i socialdemòcrata n'ha resultat una millora del text al qual hi donaré suport votant favorablement.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

També pel Grup Mixt, Sr. Gerard Alís teniu la paraula.

El Sr. Gerard Alís:

Gràcies Sr. síndic.

Com expressaven els consellers que m'han precedit i també el Sr. ministre, la Llei 43/2014, creava la figura del saig al Principat, com a executor privat de les resolucions judicial i administratives així com els actes administratius fermes.

Entrada en vigor la referida Llei, i tal com resulta de l'exposició de motius del Projecte de llei, les competències del saig s'han desplegat sense ocasionar problemes de seguretat jurídica, si bé no s'ha aconseguit un repartiment suficientment equitatiu dels procediments d'execució forçosa en curs entre els actors competents per aquest matèria: Batllia i Saigs.

Partint d'aquesta premissa, de manera resumida, el Projecte de llei incorpora modificacions als textos de llei esmentats, d'una banda, per ampliar el volum de procediments d'execució forçosa que puguin ser coneguts i tramitats pel saig, i d'altra banda, per agilitzar el procediment per iniciar l'execució forçosa mitjançant el saig.

En fase d'esmenes s'han introduït altres modificacions, encaminades també a clarificar els redactats i millorar algun altre aspecte de la Llei de funcionament del saig.

Considerem que el Projecte de llei aporta una millora al vigent text de la Llei del saig, en matèria d'eficiència i efectivitat de la nova figura, havent de permetre d'agilitzar i millorar l'execució forçosa de les resolucions judicials, civils i administratives, així com d'actes administratius que avui es troben en curs. Per aquests motius, els socialdemòcrates donarem suport a l'adopció del present Projecte de llei.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Grup Parlamentari Liberal, té la paraula el conseller, Sr. Jordi Gallardo.

El Sr. Jordi Gallardo:

Gràcies Sr. síndic.

El Grup Parlamentari Liberal votarà favorablement al Projecte de Llei de modificació de la Llei 43/2014 del saig i de la Llei 45/2014 de modificació del Codi de l'Administració del 29 de març de 1989.

La finalitat que persegueixen totes dues modificacions ajudaran a fer més àgils els processos d'execució forçosa de resolucions judicials civils i administratives descongestionant en la mesura del possible el volum d'aspectes o d'actes pendents a la Batllia.

Compartim aquest propòsit i per aquest motiu hi votarem favorablement.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Pel Grup Demòcrata, Sra. Martisella teniu la paraula.

La Sra. Maria Martisella:

Moltes gràcies Sr. síndic.

Tal i com han exposat els que m'han precedit en l'ús de la paraula, la modificació de la Llei del saig que es debat avui estableix la possibilitat pel saig de poder conèixer i tramitar un volum més important de procediments d'execució forçosa de resolucions judicials ja siguin civils i administratives així com d'actes administratius.

En efecte, tal i com ha indicat el ministre, d'ençà l'entrada en vigor de la Llei del saig al 2014, s'ha vist la necessitat de procedir a un repartiment molt més equitatiu dels procediments d'execució forçosa en curs, tot preservant totes les garanties pels administrats. També es veuen ampliades les competències del saig.

Finalment, voldria destacar que el treball en comissió ha permès una millora del Projecte de llei.

Per tot l'anterior, el Grup Parlamentari Demòcrata hi votarà favorablement.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

alguna altra intervenció...

Bé, si no hi ha cap altra intervenció i si no hi ha objeccions tampoc, vist el manifestat, proposo l'aprovació del Projecte de Llei per assentiment.

Declaro aprovat el Projecte de Llei.

5- Examen i votació de la Proposta d'aprovació de la ratificació del Conveni entre el Govern del Principat d'Andorra i el Govern dels Emirats Àrabs Units per evitar la doble imposició i prevenir l'evasió fiscal en matèria d'impostos sobre la renda.

6- Examen i votació de la Proposta d'aprovació de la ratificació de l'Acord entre el Principat d'Andorra i els Emirats Àrabs Units per a la promoció i la protecció recíproca de les inversions.

Passem al punt cinquè i, de fet, respecte als dos següents punts de l'ordre del dia -el cinquè i el sisè-, i vista la demanda de debatre'ls de forma conjunta, proposo si no hi ha objeccions al respecte de procedir d'aquesta forma en el debat conjunt i posteriorment procedir a la seva votació de forma separada si s'escau.

Procedim doncs, al debat conjunt de la Proposta d'aprovació de la ratificació del Conveni entre el Govern del Principat d'Andorra i el Govern dels Emirats Àrabs Units per evitar la doble imposició i prevenir l'evasió fiscal en matèria d'impostos sobre la renda i de la Proposta d'aprovació de la ratificació de l'Acord entre el Principat d'Andorra i els Emirats Àrabs Units per a la promoció i la protecció recíproca de les inversions.

Les propostes d'aprovació foren publicades en els butlletins número 17/2017, del 13 de març i 20/2017, del 20 de març respectivament i no s'hi han formulat esmenes.

Per part del Govern té la paraula el ministre, Sr. Gilbert Saboya.

El Sr. Gilbert Saboya:

Gràcies Sr. síndic.

En data 8 d'abril del 2013 conjuntament amb el ministre de Turisme i Comerç, Sr. Francesc Camp, manteníem una reunió bilateral amb el ministre d'Afers Exteriors d'Emirats Àrabs Units amb el Sr. Abdullah Bin Zayed Al Nayhan, en el marc de la visita oficial als Emirats Àrabs organitzada amb la col·laboració de la seva ambaixada a Madrid. Un èxit

oficial que va anar acompanyat d'una delegació andorrana que va gaudir d'un programa de visites i contactes a Dubai i a Abu Dhabi durant aquella setmana.

Precisament en aquella trobada es va posar de relleu el procés d'obertura econòmica que en aquell moment ja s'estava consolidant i que havíem iniciat un any abans, i el programa de reformes endegat especialment en tots aquells aspectes que tenien a veure amb la transparència financera internacional i la reforma fiscal.

Precisament aquell nou marc fiscal que en aquelles reunions dibuixàvem al ministre d'Emirats Àrabs havia de facilitar la negociació d'acords bilaterals del que coneixem com a: "Convenis per a l'eliminació de la doble imposició", essencials per garantir un marc de seguretat jurídica per al conjunt dels sectors econòmics andorrans ja existents i també per facilitar el desenvolupament del sector dels serveis i refermar el procés d'obertura econòmica del país. Construir un marc de confiança i de credibilitat per als inversors i un marc de competitivitat per a les empreses andorranes eren els dos objectius que motivaven aquells primers passos per la negociació de convenis per l'eliminació de la doble imposició.

A l'agost del 2013, cinc mesos després, l'Ambaixada d'Emirats Àrabs Units a Madrid ens feia arribar una doble proposta de text, una proposta per un conveni per l'eliminació de la doble imposició, però també un conveni per la promoció i la protecció de les inversions que avui es sotmeten a l'aprovació del Consell General, en una pràctica que acostuma a ser habitual per part d'Emirats Àrabs al lligar aquests dos textos en el temps.

L'intercanvi de textos entre els dos estats s'anirà desenvolupant sent la voluntat d'ambdós països de consensuar dos instruments que fossin respectuosos, primer amb els estàndards internacionals, però també amb els interessos nacionals respectius.

Aquesta negociació va culminar el 28 de juliol del 2015 amb la signatura dels dos acords durant la primera visita oficial a Andorra del ministre d'Affers Exteriors d'Emirats Àrabs Units, el Sr. Abdullah Bin Zayed Al Nayhan.

Voldria aprofitar l'oportunitat avui per agrair al ministre amb qui ens uneix una bona relació de confiança, el seu gest de desplaçar-se per la signatura a Andorra, atorgant així una especial rellevància a aquests dos textos que s'havien treballat conjuntament.

El Conveni de doble imposició, com els anteriors signats, segueix el model establert per l'OCDE, un model que per altra banda està evolucionant de forma permanent adaptant-se al diàleg internacional

i constant en matèria fiscal conegut com a BPC on el Govern d'Andorra participa activament.

Des de l'inici de la primera negociació amb l'Estat francès, i amb aquest són ja set els convenis per evitar la doble imposició que s'han signat, quatre dels quals amb França, Espanya, Luxemburg i Liechtenstein ja es troben vigents, un amb Portugal que entrarà en vigor aquesta mateixa setmana i un amb Malta que es troba en tràmit parlamentari.

Un cop assolida la conclusió amb els països amb qui es mantenia un intercanvi comercial més important i que per tant, són aquells que eren més susceptibles de tenir un major impacte per l'economia andorrana, el Govern manté la voluntat d'ampliar aquesta xarxa al màxim, eixamplant la xarxa amb els estats membres de la Unió Europea tal com es preveu amb la finalització de les negociacions en curs amb Xipre, però també amb l'inici ja pactat de les negociacions durant aquest any 2017 amb Bèlgica, Holanda, Àustria i Itàlia; però també ampliant aquesta xarxa més enllà de la Unió Europea i, en aquest sentit, els dos convenis que avui posem o portem a aprovació amb els Emirats Àrabs Units marquen definitivament el camí a seguir.

En particular, perquè amb alguns dels països amb els que es plantejarà properament la possibilitat de negociar instruments similars, també inclouran aquest binomi conveni de doble imposició per una banda i conveni per la protecció i promoció de les inversions per altra. I per tant, l'experiència acumulada per l'equip negociador durant aquesta negociació ens serà especialment útil en el futur immediat.

L'acord en matèria de promoció i protecció de les inversions beneficia tant el país inversor, ja que crea un marc segur, estable, i competitiu per a les seves inversions, com per al país de destí de la inversió, ja que a priori suposa un incentiu de la inversió directa estrangera.

L'acord protegeix també la inversió estrangera de tot tipus d'expropiacions per part de l'Estat destinatari de la inversió. En definitiva, la finalitat principal d'aquests acords és la reducció o la cobertura de riscos polítics en el territori on es realitza la inversió per a les inversions nacionals de l'altre Estat contractant, aportar un marc superior de seguretat jurídica i garantir un sistema apropiat de resolució de controvèrsies.

Més enllà, els presents convenis constitueixen una primera aproximació en aquesta important i dinàmica regió geogràfica de rellevància econòmica mundial. I constitueixen segurament un instrument que ha de facilitar un marc de seguretat jurídica indispensable per a promoure potencials relacions

econòmiques entre les empreses d'ambdós estats. L'existència d'aquest acord ens pot obrir, efectivament, la perspectiva de més iniciatives d'aquest estil en la regió.

El conveni de doble imposició consta de 30 articles que segueixen el model de l'OCDE i alhora recullen les peculiaritats dels dos estats i d'un protocol on s'aprofundeix en la interpretació dels articles relatius al concepte d'establiment de la residència fiscal d'intercanvi d'informació, i en el cas dels Emirats Àrabs, es llisten aquelles institucions públiques a les quals s'aplica un règim específic de taxació de les rendes.

Pel que fa a l'acord per a la promoció i la protecció de les inversions, consta de 15 articles i aquí m'hi estendré una mica més al ser la primera vegada que portem davant de la Cambra un acord d'aquestes característiques. L'article 1 conté totes les definicions relatives a l'inversor, inversió, rendes i moneda de lliure conversió i territori. L'article 2 estableix la promoció i el foment mutu de les inversions. L'article 3 estableix la protecció de les inversions i garanteix, entre altres, un tractament just i equitatiu, la plena protecció i la seguretat en les inversions. L'article 4 fa referència al tractament nacional i al tractament de nació més afavorida i garantint el principi de no discriminació. L'article 5 precisa que les inversions que pateixin pèrdues o guanys com a conseqüències d'una guerra o algun conflicte armat, disturbis civils o estat d'emergència nacionals o fets similars, hauran de rebre una indemnització. L'article 6, que és un dels més importants d'aquest acord, enuncia la prohibició de l'expropiació amb certes excepcions molt limitades. L'article 7 determina els supòsits aplicables per a les transferències i l'article 8 enuncia els requisits de la subrogació. Els articles 9 i 10 també són transcendents ja que posen en marxa tot el sistema d'arranjaments de controvèrsies, d'una banda entre l'Estat contractant i un potencial inversor nacional de l'altre Estat contractant, o entre els dos estats contractants al mateix.

Les disposicions que segueixen són disposicions estàndards en aquest tipus de convenis internacionals. L'article 11 fa referència a l'aplicació d'altres normes. L'article 12 enuncia l'àmbit d'aplicació de l'acord. L'article 13 preveu les consultes bilaterals. L'article 14 estableix la limitació de beneficis i l'article 15 determina l'entrada en vigor, les esmenes la durada i la denúncia de l'acord.

Un cop ratificat, aquest acord entrarà en vigor a la data de recepció de l'última notificació escrita tramesa per via diplomàtica relativa al compliment dels procediments exigits en cadascun dels dos estats.

I si em permeten, m'agradaria concloure agraint la tasca dels equips negociadors en aquests textos, i especialment el suport i la proactivitat de l'ambaixadora dels Emirats Àrabs a Madrid, la Sra. Hissa Abdulla Ahmed Al-Otaiba durant tot el procés.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Obrim un torn d'intervencions per part dels grups.

Pel Grup Parlamentari Mixt, Sra. Sílvia Eloïsa Bonet teniu la paraula.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Gràcies Sr. síndic.

Avui se sotmet a ratificació del Consell General, el Conveni establert entre el Principat d'Andorra i el Govern dels Emirats Àrabs Units per evitar la doble imposició i prevenir l'evasió fiscal en matèria d'impostos sobre la renda i el patrimoni, i alhora un acord per a la promoció i la protecció recíproca de les inversions.

Quant al CDI, aquest representa un element clau per l'expansió del nostre teixit empresarial a un país molt més llunyà, però amb molta projecció econòmica ja que ha signat una quantitat important de convenis del mateix estil amb països com França, Espanya, Irlanda, Itàlia, Portugal o Luxemburg entre d'altres.

Seguint la regla dels anteriors, es reprèn un conveni base amb les recomanacions de l'Organització per a la Cooperació i el Desenvolupament (OCDE), i inclou certes peculiaritats tant del nostre país com dels Emirats Àrabs Units.

Aquest CDI regula les diferents tributacions de diferents tipus d'activitats econòmiques, que es puguin desenvolupar en el marc d'aquest acord com alhora les que es troben exemptes.

Quant a l'acord, aquest afavoreix les relacions comercials i financeres entre el nostre país i els Emirats Àrabs Units, i les protegeix dels riscos polítics i li ofereix més seguretat jurídica als inversos en ambdues parts.

Finament hem d'entendre els CDI's i l'acord per la promoció i la protecció recíproca de les inversions com les eines per poder referendar la voluntat d'obertura econòmica andorrana, la voluntat que a partir de tenir un marc fiscal homologable es poden establir relacions comercials amb un seguit de països sota uns paràmetres reconeguts, que donin seguretat jurídica i alhora uniformes i equiparables.

Per tot l'exposat, votaré favorablement els dos convenis.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Per part del Grup Mixt, també, per SDP, Sr. Víctor Naudi teniu la paraula.

El Sr. Víctor Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

El meu vot serà favorable tant a la ratificació del conveni entre el Govern del Principat d'Andorra i el Govern dels Emirats Àrabs Units per evitar la doble imposició i prevenir l'evasió fiscal en matèria d'impostos sobre la renda, i també la proposta d'aprovació de la ratificació de l'acord entre el Principat d'Andorra i els Emirats Àrabs Units per la promoció i protecció recíproca de les inversions.

Mitjançant la ratificació del conveni i de l'acord, s'assoleix un pas més per afavorir la promoció de les inversions dels nostres conciutadans en l'àmbit internacional amb la consegüent reciprocitat de l'altra part, accions encaminades a augmentar la prosperitat econòmica del nostre país alhora que es reforça la seguretat jurídica en els procediments establerts. Element el de la seguretat jurídica que malauradament i poques vegades el Govern ens hi té poc acostumats.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

També pel Grup Mixt, Sr. Pere López teniu la paraula.

El Sr. Pere López:

Gràcies Sr. síndic.

Avui es proposa en aquesta Cambra la ratificació d'un nou conveni per evitar la doble imposició, en aquest cas, concretament els signats entre el Principat d'Andorra i els Emirats Àrabs Units. El conveni va en consonància dels ratificats ja anteriorment i als quals sempre hi hem donat suport i que segueixen els estàndards de l'OCDE.

Aquest Conveni permet ampliar la xarxa de convenis per evitar la doble imposició. Un fet que, com sempre hem defensat, entenem que és necessari per permetre la internalització de la nostra economia. Un projecte que, cal recordar-ho, també sempre ho fem, que es va iniciar amb el Govern del

PS, moment en què es van tramitar les primeres lleis d'imposició directa al nostre país.

Quant al tractament de les diferents rendes, se segueix de manera general al que s'estableix en anteriors convenis per evitar la doble imposició. En tot cas, en aquest cas, com a nota diferenciadora, s'estableix un tracte diferent a les rendes procedents dels hidrocarburs, un fet, que entenem, ve condicionat per la naturalesa del país signatari.

Un segon fet diferenciador és que es tracta del primer CDI signat amb un país fora del continent europeu, la qual cosa entenem que és fet amb la voluntat d'ampliar la diversificació econòmica a altres regions del món. És un fet que veiem amb caràcter positiu i que animem al nostre Govern a ampliar encara més.

I finalment, i amb això ja acabem la nostra intervenció, el conveni ve acompanyat, en aquest cas, d'un acord de promoció i protecció recíproca de les inversions. Un fet que entenem, i ara ens ho explicava el ministre, té la vocació de reduir i donar cobertura als potencials riscos jurídics i/o polítics de les inversions que es puguin efectuar entre els dos països.

Un fet excepcional, si més no fins ara, però que també valorem en aquest cas com a positiu i necessari.

Per tot l'exposat, els tres consellers socialdemòcrates votarem l'aprovació i ratificació d'aquest conveni i de l'acord de protecció de les inversions que el complementen.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Per part del Grup Liberal té la paraula el conseller, Sr. Carles Naudi.

El Sr. Carles Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

En primer lloc, com ja hem fet en altres ocasions doncs volem celebrar que hi hagi un nou CDI sobre la taula perquè això no fa més que millorar la competitivitat de les empreses del país alhora que ens genera noves oportunitats i evidentment amb això la potencial creació de nous llocs de treball.

Pensem que aquest CDI que tenim amb els Emirats Àrabs Units avui aquí en el Consell General s'adiu amb els objectius que el nostre grup parlamentari creu que ha de perseguir Andorra en la signatura de CDI's que s'alineen amb el reforç de la nostra plaça com a plataforma d'inversions. Això però, confronta

amb el context que hi ha alguns CDI's ja signats perquè genera certes distorsions. Doncs podria significar eludir al pagament de cànon o també de guanys patrimonials.

La principal objecció que faríem amb la signatura d'aquest CDI és el fet que estem signant CDI's amb jurisdiccions de tributació molt favorable com és la nostra i pensem, com ha dit ara el Sr. ministre Saboya, que el que ens cal és potenciar aquesta plataforma d'inversions que podria ser Andorra mitjançant la signatura de nous CDI's amb altres països com acaba de explicar Sr. ministre, per exemple els integrants de la Unió Europea o també països amb els quals ja hem signat tractats d'intercanvi. O per què no amb qui tan bones relacions tenim, amb els Estats Units, per acabar de consolidar el nostre país que s'està homologant, que s'està internacionalitzant, i que necessita també d'aquesta generació de noves oportunitats, aquesta plaça d'inversions i de generació d'oportunitats que deia.

Pensem que aquest CDI pot respondre a una justificació de la voluntat, per què no dels Emirats Àrabs, com fan també altres països del golf pèrsic, de quan hi ha una voluntat d'invertir amb un destí, -en aquest cas seria Andorra-, de començar les negociacions per la signatura, en aquest cas conveni per la no doble imposició o de l'APRI. Per tant, podem preveure que potser en un futur, tant de bo sigui així. No només se'ns generin oportunitats a totes les persones que vivim i treballem a Andorra que generin noves oportunitats de negoci, nous llocs de treball sinó també per què no que vinguin inversions estrangeres dins del marc de l'obertura de la inversió i per tant potenciïn la nostra economia.

Els principals canvis rellevants com ara feia menció el Sr. López els veiem no només en els hidrocarburs, agafat des del prisma de la comparativa del mateix conveni que han signat els Emirats Àrabs amb Espanya sinó també amb l'exempció de dividendes, de cànon, d'interessos i de guanys de capital a origen.

També voler manifestar que veiem positivament el fet que hi hagi el mateix tracte pels estudiants, en aquest cas els d'Andorra que anessin allà o un resident, en aquest cas dels Emirats Àrabs, la qual cosa veiem molt positivament.

En relació amb l'acord per la protecció i per la promoció de la recíproca de les inversions, com també s'acaba de dir, veiem molt positivament aquest binomi, aquest establiment d'unes mesures favorables per un costat pel país que rebrà les inversions donat que genera un marc estable i molt més segur que el propi del CDI, és a dir fem un pas més endavant perquè les inversions vagin cap a un

país de destí, però també pel país emissor de la inversió, se li generaria aquest marc favorable, que es vegi més confiança a invertir en aquell país. Per posar un exemple, si un andorrà vol invertir als Emirats, té la garantia que en cas d'un conflicte bèl·lic és més fàcil que pugui recuperar la seva inversió, doncs estem parlant de conceptes que no es preveuen en un CDI pur. Per tant, celebrem que es puguin signar aquests acords de protecció i promoció de la inversió recíproca.

Però en aquest punt Sr. ministre li faré un comentari. El Sr. Alís ha dit abans que a vegades es parla molt del consens. Doncs miri, els convido quan hi ha una novetat com és l'acord per la protecció i la promoció de les inversions recíproques, com a gran tema que s'acaba de dir, novador, que mai s'havia fet i que fan tots els països del golf pèrsic, pensem i els hi estenem la mà que la propera vegada que hi hagi una novetat d'aquest tipus, ens vinguin a veure com fan amb tantes altres lleis, amb tants altres tractats i ens expliquin la motivació de tot això perquè hauríem guanyat temps. No s'hauria en aquest cas hagut de fer una esmena per acabar de mirar les coses i per tant els hi demano que la propera vegada que hi hagi novetats d'aquest caire, ens vinguin a explicar per què s'han fet.

Dit tot això, votarem favorablement als dos punts de l'ordre del dia.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Pel Grup Demòcrata, Sr. Carles Enseñat teniu la paraula.

El Sr. Carles Enseñat:

Gràcies Sr. síndic.

Molt breument.

D'ençà el primer conveni per evitar la doble imposició signat entre el nostre país i França ara farà dos anys al juliol, Andorra ha signat i ratificat cinc convenis més: Espanya, Luxemburg, Liechtenstein, Portugal i avui Emirats Àrabs. Un setè conveni com explicava el ministre amb Malta, es troba en tràmit parlamentari. Aquests set convenis permeten als nostres joves, emprenedors, assalariats i empreses gaudir de més i millors oportunitats. Una economia més diversificada, amb nous reptes i més facilitat a l'hora de poder buscar nous mercats. També permet que Andorra rebi més inversió estrangera o el que és el mateix, que es creïn noves oportunitats pel país fent així que el nostre model econòmic sigui més diversificat. En definitiva, un model econòmic més

estable i per tant, menys avocat als alts i baixos que hem patit aquests últims anys.

És aquí on cal reconèixer i felicitar la feina feta pel Govern, en especial la del M. I. Sr. Gilbert Saboya, ministre d'Exteriors. Sense aquesta xarxa de convenis que uneixen Andorra amb el món, el Principat es trobaria impossibilitat de llançar-se a competir en igualtat de condicions.

Per tot l'exposat, el Grup Parlamentari Demòcrata votarà favorablement a la ratificació del Conveni entre el Govern del Principat d'Andorra i el Govern dels Emirats Àrabs Units per evitar la doble imposició i prevenir l'evasió fiscal en matèria d'impostos sobre la renda i també a l'Acord entre el Principat d'Andorra i els Emirats Àrabs Units per a la promoció i la protecció recíproca de les inversions.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Alguna altra intervenció...

Hi ha intervenció, Sr. ministre...

El Sr. Gilbert Saboya:

Sí gràcies Sr. síndic.

La meua intervenció només per agrair el vot favorable i el to de les intervencions, especialment en el Sr. Carles Enseñat, tot i que sonava una mica dic així de comiat. I francament la millor sorpresa de la tarda ha estat sentir el Sr. López parlar del nostre Govern, és una expressió que espero que es repeteixi molt. Ens ha fet molt de plaer que el Partit Socialdemòcrata quan parli, parli del nostre Govern, que ha estat una bona sorpresa.

En tot cas agrair el tarannà de les intervencions i des d'aquest punt de vista tranquil·litzar al Sr. Naudi en el sentit de què amb molt encert ha fet una consideració que no sempre en aquest país ha estat compartida per tots els que han estat en aquest arc polític, i no parlo dels que avui estem aquí. De l'estratègia de què Andorra havia de signar convenis de qualitat primer i aquí tenia la teoria que havíem d'anar a signar convenis amb jurisdiccions justament de molt lluny. Ho comparteixo absolutament i de fet, per això es va impulsar des d'un primer moment els convenis amb França, Espanya i Portugal i aquests jo crec que són convenis de qualitat i no són precisament amb jurisdiccions fàcils des del punt de vista fiscal, però jo crec que pot estar tranquil, els quatre noms d'estats amb els quals aquest any iniciarem les negociacions que són Bèlgica, Holanda, Àustria i Itàlia van en aquest sentit, però també li puc avançar que de cara al 2018 en cartera estem

treballant per poder dur davant d'aquesta Cambra negociacions amb cinc països més de la Unió Europea i probablement uns tres o quatre països fora de l'àmbit de la Unió Europea, que seguirien una mica les pautes dels Emirats Àrabs que tenim avui. Per tant, agrair el vot favorable.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Sr. Pere López, molt breument si us plau.

El Sr. Pere López:

Molt breument i seguint amb el to distès d'aquest darrer punt, si més no.

Només és veritat que en la intervenció no parlava del nostre Govern, ho he dit, però en tot cas, queda clar que és el nostre Govern, no és el Govern que hi donaríem suport però és el Govern de tots. Per tant, sigui benvingut el lapsus.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Bé, si no hi ha més intervencions i vist el sentit de les mateixes i si no hi ha objeccions tampoc, proposo l'aprovació de les dos propostes per assentiment.

Declaro aprovades les dos propostes de ratificació.

I no havent-hi més punts a l'ordre del dia, s'aixeca la sessió.

(Són les 18.12h)

Diari de Sessions del Consell General

Dipòsit legal: And. 275/94
ISSN 1024-9052

Preu de l'exemplar: 1,20 €
Subscripcions: Tel. 877877